

"Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır"

YURTSEVER GENÇ KADIN

SAYI: 6 Kasım/Aralık 2022 2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

JIN JIYAN AZADİ

**HAYKIRIŞI ERKEKLİK, ÖLÜM VE KÖLE
BİR YAŞAMIN REDDİDİR**

İÇİNDEKİLER

PERSPEKTİF

Bir Adım Ulusal Kurtuluşa Bir Adım da Kadın Kurtuluşudur

GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Özgürlük Ancak Mücadele Ederek Kazanılır

DOSYA

PKK'de Kadın Olmak

Şiddete Karşı Tek Ses "JIN JIYAN AZADİ"

PORTRE

Saçların Dökülür Serhat'ın Yüreğine

ŞEHİTLERLE DİYALOG

Fırla Ver, Savaş Ver, Örgütle Ver, Eğitim Ver. Bundan Sonra Senden Beklenen Bu

KÜLTÜR VE SANAT

Kültürün Yaratıcısı Kadından Direniş Kültürüne

GERİLLA KALEMİNDEN

Di kevîrek re du çûk

DİRENİŞÇİ KADINLAR

Kelebek Kardeşler

DEVİRMCİ HALK SAVAŞI

Sizin İşiniz İşkence Etmek İse Bizim de İşimiz Direnmektir

YURTSEVER GENÇ KADIN

Çima PKK?

KAVRAMLAR

Xerckirin

Üniversite

Üniversiteli Genç Kadınlara!

Mizah

Öcalansız Dünyayı Başınıza Yıkarıx!

4

9

15

24

27

30

35

38

40

44

48

53

57

EDİTÖR

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

Merhaba Yönünü Güneşe Çeviren Genç Kadınlar!

Dergimizin Kasım ve Aralık ayı konularını ele aldığımız bu sayımızda “JIN JİYAN AZADİ” haykırışı erkeklik, ölüm ve köle bir yaşamın reddidir.” şiarıyla sizlerle birlikteyiz.

Bilindiği gibi Kasım ve Aralık ayları Kürt halkı ve dünya kadınları açısından içerisinde önemli günleri barındırmaktadır. Kürt özgürlüğünü, demokrasisini hedefleyen, Kürt halkının özgür, iradeli ve örgütlü bir güç olarak yaşamasını hedefleyen partimizin 44. yılını tamamlıyoruz. 27 Kasım 1978 tarihinde Önderliğimiz ve bir grup arkadaş tarafından PKK (Partiya Karkerên Kurdîstan) kurulmuştur. 27 Kasım günü ulus olarak her türlü insani değerden kopartılmak istenen Kürt halkının yeniden diriliş günü olmuştur. 44. yılını tamamlayan PKK hareketi, özgürlük uğruna birçok bedel veren bir parti olmakla birlikte, içerisinde sayısız zaferri de barındırmaktadır, ki bugün dünya genelinde bilinen bir hareket haline gelmiş ve bu vesileyle yüzlerce enternasyonalist devrimcinin yönünü verdiği ve ideolojisini benimsediği bir parti olmuştur. PKK hareketi aynı zamanda bir kadın partisi olarak da tanınmaktadır ki bu şu ana kadar kurulmuş tüm devrimci hareketlerde bir ilktir. Katledilen, kendisine ölümden başka bir seçenek reva görülmeyen Kürt kadını PKK’yle bugün yürüttüğü destansı direnişiyle tüm dünya kadınlarına ilham kaynağı olmuş ve mücadelesiyle bu kadınlara öncülük etmektedir. Kuşkusuz bunların yaratıcısı Önder APO olmaktadır, şu an tüm dünyaya yayılan “JIN JİYAN AZADİ” sloganları bunu doğrular niteliktedir.

Aynı zamanda “Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü” olarak anılan 25 Kasım’a yaklaşmaktayız. Mirabal kardeşlerin 25 Kasım 1961 yılında Trujillo diktatörlüğü tarafından katledilmesi sonucu 25 Kasım üç kız kardeşin anısına “Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü” olarak ilan edilir. 25 Kasım günü her ulustan kadının bir araya gelip tek bir ağızdan haykırarak yaşam haklarını savundukları bir gündür. Özellikle son süreçlerde Önderliğin yarattığı “JIN JİYAN AZADİ” sloganıyla bu direnişler daha da büyümüş ve dünyanın dört bir tarafına yayılmış durumdadır.

Bu vesileyle anısına partimiz PKK’nin kurulduğu başta Şehit Haki Karer olmak üzere tüm PKK şehitlerini ve aynı zamanda faşist, eril zihniyet tarafından katledilen başta Şehit Sara olmak üzere tüm devrimci kadınları anıyor, genç kadın ruhuyla mücadelelerine sahip çıkacağımızın sözünü veriyoruz.

Genç Kalın Genç Yaşayın!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

BİR ADIM ULUSAL KURTULUŞSA BİR ADIM DA KADIN KURTULUŞUDUR

RÂBER APO

Belki de hiçbir partiye nasip olmayacak kadar, kadın gerçeğine, erkek egemenlikli perspektiflerin oldukça dışında ve hatta onu hedef alan bir yaklaşımı sergiliyoruz. Tüm mülklü düzenlerin izlerini taşıyan sınıflar tarihi boyunca bu hep daha derinleşen bir mülkiyet, dolayısıyla mülk edinme anlayışı oluyor. Bunun en olumsuz etkilerinin kadın cinsi üzerinde sergilendiğini ve bununla da bir doğal yaratılış değil, yine çok savunulan değişmez ahlaki ilkedен kaynaklanmadığı; düpedüz baskı ve sömürü ilişkisinin olduğu bilinmektedir. Tamamen sınıfsal, ulusal düzeyde eşitsizlik, baskı, sömürü geliştikçe, kadın üzerindeki baskı, sömürünün erkek lehine geliştiği, mevcut egemen ideoloji, siyaset vb. bütün kurumsal gelişmelerde bu egemenlik tarzının sindirilmiş, içirilmiş olduğu, sonuçta kadının birmal-mülk konusu olmaktan öteye gitmeyen bir konuma düşürüldüğü bütün yönleriyle açığa kavuşturuldu.

Eğer gerçekten eşitlik, özgürlük idealimize bağlıysak, bu statünün normal karşılanamayacağı, hatta hiçbir erkekçe anlayış kadar, kadınca anlayışın da böylesine içinde eşitsizliği, özgürsüzlüğü, kişiliksizliği barındıran bir tutumu normal bir yaşam olarak benimseyemeyeceği ortaya konulmaya çalışıldı. Hatta eğer PKK'de kadın yer almak istiyorsa, öncelikle yaşam ilkesi olarak bunu kendisine esas alması, bu temelde kendisini yeniden yaratması gerektiği çarpıcı bir biçimde açıkça ortaya konuldu. PKK'de gerçekleşen çözümün, özgürlük düzeyinin

en çok kendini kadın çözümlemelerinde göstermesi gerektiğı, bu temelde bir yaşamın, bir kadının gerçekleştirilmesini, yine esas alınması gerektiğı bir çok yönüyle izah edildi. Bunun bilimsel olduğu kadar, doğru bir ahlaki yaklaşım olduğu da oldukça güçlü bir biçimde belirtildi. Ve dikkat edilirse, bu tür bir yaklaşım oldukça radikal, yenilikçi ve yeniden yaratılışı esas alan bir yaklaşımdır. Bu yaklaşımın bazı engellemelerle karşılaştığı çok açık. Bütün toplumsal yaşam içerisinde ve parti yaşamında erkek egemenlikli ideolojik, siyasi, sosyal ekonomik eşitsizlik kadar, bizzat kadının da kendine layık gördüğü kölelik, önümüze çıkan en temel engellemeler oldu. Bir yerde köle sahipleri ne kadar durumlarından memnunsan, kölenin de onunla uyuşmasına benzer bir uyuşmayı bu sorunda gördük. Derin bir kölelik, meşru görülen bir kölelik yaklaşımı, bunun cinste yarattığı her türlü uzlaşmacı, uydu, zayıf, duygusal, ucuz kişilikleri kadın kişiliklerinde, ilişkilerinde gördük. Bizim gibi özgürlüğü esas alan bir hareketin, bundan rahatsızlık duymaması, tepkiyle karşılık vermemesi düşünülemezdi. Ve önderlik gelişmesi de baştan günümüze

kadar bu anlamda bir yaklaşıma sahiptir.

Önderlikse gelişme, kadın cinsine karşı yaklaşım, hem düzenin resmi yaklaşımı, hem de geleneklerin oldukça tutucu yaklaşımını ve ondan kaynaklanan her türlü yaşam, ilişki biçimlerini, aile de dahil, bu kurum etrafındaki bütün gelenek-görenekleri de aşılması gereken engeller olarak, devrimle değerlendirmek zorunluluğu duydu. Bu anlamda bizim yaklaşımlarımız oldukça bilimseldir. Özgün yanı olduğu kadar, genelle de bağlantılarını gerçekçi koymuştur. Genel özgürlük hareketine bağlılığına, özellikle özgürlüğe savaşımının savaşla, orduyla ilişkisine, yine ordunun öncülükle ilişkisine, kadının kurtuluşunda ne anlama geldiğine ve özellikle nasıl bir yaşama taşırılabilceğine bu genel bağlantılar dahilinde yaklaşım gösterilmiştir. Fakat bunugeliştirirken de asla “herşey devrime bağlıdır” demedik. Bir çok devrimde olduğu gibi, sorunları devrim sonrasında halletme durumu yoktur. Özgünlüğümüz de buradadır. Nasıl ki reel-sosyalist ülkelerde “sosyalizm olsun, ondan sonra kadın hakları” denilmişse ve bunun da gerçekçi bir yaklaşım olmadığı

“Ne ulusal kurtuluş kadının kurtuluşu olmadan ilerleyebilir, ne de kadının kurtuluşu ulusal kurtuluş, sosyal savaşım geliştirilmeden ilerleyebilir”

YURTSEVER GENÇ KADIN

ortaya çıkmışsa, bunun gibi, ulusal sorunda da önce sosyalizm, sonra ulusal sorun denilip bunun da doğru olmadığı Türkiye pratiğinde nasıl ortaya çıkmışsa ve yanlış olduğu kanıtlanmışsa; bizde de tam tersi, sorunun özgünlüğü daha başlangıcından itibaren adım adım genel kurtuluşla bağlantılı, hatta katkısı dahilinde ele alınıyor.

Bir adım ulusal kurtuluşsa, bir adım da kadın kurtuluşudur. Ne ulusal kurtuluş kadının kurtuluşu olmadan ilerleyebilir, ne de kadının kurtuluşu ulusal kurtuluş, sosyal savaşım geliştirilmeden ilerleyebilir. Bu doğru bir yaklaşımdır ve geliştirilmek istenilen de budur. Biraz mesafe aldığımız görülüyor. İstenilen düzey ve biçimde olmasa da herkes sorundan haberdar ve bu bütün kamuoyuna da giderek mal oluyor. Partinin bu konuda yüce ilkesi kadar, çekici bir yaşama da yol açtığı, derin bir tartışmayla dalga dalga yalnız ulusal düzeyde de değil, uluslararası düzeyde de ilgiyle karşılanıyor. Ben her zaman şunu söyledim; kadın hareketi

de doğru bir özgürlük yürüyüşü, doğru partileşmek için en temel rollerinden birisini oynayacaktır. Bunun da Ulusal Kurtuluş Savaşımında, hatta ordulaşmada ne kadar hayati olduğunu iyi biliyoruz. Böyle olabilecek misiniz? Sizin en can alıcı sorunuz budur. Bu gücü kendinizde açığa çıkaracak mısınız? Köleliğin en aşağılık biçimlerine bulaştırılmış duygu, düşünce ve kişilik düzeylerinizi, bir bütün olarak bundan kurtarıp en temiz, köleliğin her biçimine karşı, ulusal, sınıfsal ve cinsi olarak her biçimine karşı radikal ayrımınızı yapmak kadar, ona karşı çıkışı ve onun özgür kimliği, kişiliği ile savaşımı verebilecek misiniz? Bunu başardığınız oranda varsınız, özgür yaşama hakkınız ancak böyle doğar, aksi halde hiçbir duygusal yaklaşım, hiçbir ahbap-çavuş yaklaşımı, hiçbir ataerki geleneksel yaklaşım, aileci yaklaşım, erkeksi veya kadınsı yaklaşım, sizin özgürlük ve yaşam iddianıza gerçeklik kazandırması şurada kalsın, sürekli engeller. İlke kadar, pratiğinizin de bu yönlü yaman gelişmesi gerekiyor. Nasıl ki çok düşürülmüş olan Kürt halkı, ancak çok büyük bir mücadeleyle kişilik ve kimlik kazanacaksa, en az halk kadar, sizin için de böyle bir mücadeleye gereksinim var. Heyecan verici olduğu kadar, çok yenilik isteyen bir mücadeledir.

Ben Kadın Özgürlük Hareketi'nin gittikçe derinleşerek gelişmesi gerektiğine inanıyorum. Parti içinde de buna ağırlıklı bir yer veriyoruz. Bu adeta devrimde

“Nasıl ki, bir halk kimliği partimiz öncülüğünde geliyorsa, yine genelde bir militan tip ilk defa geliyorsa, bir özgür kadın tipi de geliyor veya gelişmelidir”

devrimdir. Özellikle sosyal ilişkiler anlamında kadın, aile, erkek çözümlemesi hem çok gerekli hem de sanıldığından daha fazla savaşın geliştirilmesiyle bağlantılıdır. Çözümlememiş bir sosyal yaşam, savaşı üretmez, örgüte yol açamaz, siyasi olarak da geliştiremez. Biz bu sonuca ulaşabildik. Nasıl ki, bir halk kimliği partimiz öncülüğünde geliyorsa, yine genelde bir militan tip ilk defa geliyorsa, bir özgür kadın tipi de geliyor veya gelişmelidir. Biz bunun genel aydınlatılmasını sağladık, ama onun pratikte adım adım yeşermesini kendi kimliğinizde siz sağlayacaksınız. Bizden ancak parti ortamının açık tutulması, yine gereken desteğin sunulması istenebilir. Bunu fazlasıyla vermişiz. Gerisini veya tamamlamayı siz kendi öz çabanızla, özellikle iddialı özgür yaşam

erkek ordusu anlayışıyla ilişkisi vardır. Genelde ezilen halklar için de böyledir. Ordusu olan ezer. Eşitlik ordusu diye bir kavram yoktur. Eşitliğin olduğu yerde zaten ordular olmaz. Ordular, eşitsizliğin olduğu yerde çıkar. Birisi ezilenlerin ordusu, birisi ezenlerin ordusudur ve bir yerde hep erkeklerin ordusu varsa, orada tam ezilmiş kadın gerçeği söz konusudur. Nitekim hayat da bunu doğruluyor. O halde çok genel anlamda bu tespit bile kadın ordulaşmasının eşitlik için temel bir değer ifade ettiğini görmemiz, bilmemiz gerekiyor. Niçin kadın ordulaşması dediğimizde; “en temel eşitlik aracıdır da ondan” diye cevap vereceğiz. Yalnız askeri ordulaşmadan bahsetmiyorum; ekonomide de, sosyal yaşamın bir çok kurumlarında da, siyasal olarak, özellikle kültürel alanda kadın ordulaşması, yani

“Niçin kadın ordulaşması dediğimizde;
en temel eşitlik aracıdır da ondan
diye cevap vereceğiz”

tutkunuzla adım adım, kendinize sindirte sindirte, kendinizi bir cins olarak bu temelde oldukça örgütleyerek, kurtuluş amaçları ve araçlarını çok sıkı gözler önüne getirerek, “nasıl yaşamalı” sorusuna cevap teşkil edeceksiniz. Kadın hareketinden kadın ordulaşmasına gitmek, belki bazılarına saçma gelebilir, ama bana göre özgürleşmek için önemli bir adımdır. Kaba anlamda bile olsa, tüm silahların erkekte olduğu bir toplumda, dengenin kadın aleyhine gelişeceği açıktır. Tüm dünya genelinde bile biliyoruz ki, ordular en temel siyasi güç kaynağıdır. Bu da erkeklerden oluşmaktadır. Orduların erkeklerden oluşma düzeyi, genel olarak kadının bağımlılık düzeyinin de bir simgesidir. Erkeğin ordudaki hakimiyeti, toplumdaki hakimiyeti olduğu gibi, bu da kadın üzerindeki hakimiyeti demektir. Bunu da hiç kimse bağlantısı yoktur diye inkar edemez. Kadının çok küçülmüş kişiliğinin böylesine bir

örgütlenmesi olmadan, büyük eşitlik ve özgürlük problemlerine çözüm bulunamaz. Dikkat edilirse, toplumda yeri alabildiğine daraltılmış olan kadın, genelde örgütlenmeden, özel olarak da kendi ordusunun oluşumundan vazgeçirilmiş kadın olma özelliğinden kaynaklanıyor. Kadın o kadar bireyselleştirilmiş, o kadar toplumsal, ekonomik, siyasal, askeri ordulaşmadan uzaklaştırılmıştır ki, o sadece bir birey olarak vardır. Zaten böyle bir birey olarak da kadın çok zavallıdır, çok duygusaldır, çok kadıncıdır, yalvarır, yakarır, boyun eğer ve çok ucuz duygularıyla erkeğe bağlanır, bağlanmak zorundadır. Bu da bildiğiniz gibi, aile kurumunda olsun, tüm toplumsal kurumlarda olsun, muazzam bir dengesizliğin, eşitsizliğin kaynağını teşkil eder. Bir çok savaşın, eşitsizliğin toplumda sürüp gitmesine, kök bağlamasına yol açar. Fazla uzatmak istemiyorum, çözümlemelerde epeyce işlenmiştir.

“Bizim olmazsa olmaz yaşam
koşullarımızdan birisi de özgür
kadının yaratılmasıdır”

Kadın ordulaşmasının her düzeyde örgütlenip kurumlaşması, eşitlik için, özgürlük için vazgeçilmezdir. Eğer yeniden kendinizi kazanmak istiyorsanız, kadın cinsinin yücelmesine inanıyorsanız, örgütlemeye erkekten bile daha muhtaç olduğunuzu, kendi etkinliğiniz içindeki örgütlenmeyi, bizzat kendi kendinize örgütlemeyi, ordulaştırmayı büyük bir istekle olduğu kadar tutkuyla ve sorumluluk anlayışıyla başarmayı bilmelisiniz. Dikkat edilirse, erkek kadının bir güç olmasından korkar. Neden? Çünkü onun hakimiyetini bozar. Kimdir bu erkek? Ağadır, patrondur, efendidir, aile içindeki reistir; yani hepbaskıyaya laçandır, sömürüyeyolaçandır ve bu da herhalde hoş bir şey değildir. Dolayısıyla yücelmeyi bir ilke olarak bellemelisiniz. Bu konuda Önderlik hem iddialı, hem de iyi bir biçimde götürebilir. Yeni kadın kesin yaratılacağı benziyor. Bu şansınızı iyi kullanmanız gerektiğini vurguladım. Çünkü bizim olmazsa olmaz yaşam koşullarımızdan birisi de özgür kadının yaratılmasıdır. Bunu sizler için de, erkek için de gözetiyorum. Bu iş içinde hiçbir iç ve dış engel tanımıyorum. Yine eski düzen dahilindeki yaklaşımlara da aman vermiyorum. Önderlik bu konuda da

iddialı ve inatçıdır. Geleneksel kadın köleliği kadar, erkeksi yaklaşımlara da hem anlam vermiyor, hem de nasıl karşı konulacağını iyi biliyor. Hiç kimse başka tür yaklaşımlarla bizi ne sabote etmeli, ne başka tür anlamalı.

Ben en gizli-kapaklı diye tabir edilen ve hatta ahlaki kılıfla örtbas edilmek istenen hemen her soruna açıklık getirmeye çalıştım. Doğrusu da buydu. Zaten kadının utancı da başka türlü aşılamaz. Yine zayıflıkları hakeza öyle. Bunlar da az gelişmeler ve kazanımlar değildir. Biraz daha geniş düşünün, duygularınızı biraz daha yüceltin ve göreceksiniz ki, en değerlisi budur. İnanıyorum ki, dünyanın her köşesinde kadının da aradığı budur. Biz kendi parti somutumuzda bu konuda çok iddialı bir cevabı verdik. Bu sizin için büyük bir kazanımdır. Herkesten daha fazla takdir etmeli ve bunu bulmanın, bunu kazanmanın kıvancıyla yaşama sarılarak taviz vermemeli, bunun taktik ustalığını da günlük yaşamda göstermelisiniz. Bu tarz, her şeyi göze alarak katıldığınız bu mücadelede sizi layık olduğunuz yere taşıyacaktır ve başarılarınızı da süreklileştirecektir. Tekrar başarılar diliyorum.

ERKEKLİK, ÖLÜM VE KÖLE BİR YAŞAMIN REDDİDİR "JIN JİYAN AZADİ" HAYKIRIŞI

Jiyan Şengal

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

2022 yılının son iki ayına girmiş bulunuyoruz. Yılın bütün ayları hem kadın mücadelemiz hem de hareket olarak genel mücadelemiz açısından oldukça önemli gelişmeler açığa çıkardı. İçerisinde bulunduğumuz son iki aylık süreç ise bütün yılın gelişmelerinin toplamı kadar bir öneme sahiptir. Önümüzdeki zamanların tümü şu an yaşadığımız zamanın, an'ın da gelişmelerini kapsayacağı için oldukça önemlidir. Günlük olarak hatta anı anına gelişen bir mücadele içerisindeyiz. Süreç halkımız, hareketimiz, kadınlar, gençler ve mücadele yürüten tüm halklar ve kesimler açısından oldukça kritiktir. Bu sebeple içerisinde olduğumuz yılın bu son iki ayını bu kritik duruma göre iyi değerlendirmek, 2022 yılı mücadelesinde başarı sağlamak, yeni yıla da bu temelde hazırlanmak gerekir. Başını Kürt kadınlarının çektiği mücadelemiz tüm Kürdistan'da, bölgede ve dünyada

önemli tartışmaların yürütülmesine, önemli gelişmelerin sağlanmasına sebep olmuştur. Kürt kadınları öncülüğünde gelişen kadın isyanı dalga dalga yayılmaya devam etmektedir. Kürt kadınları öncülüğünde gelişen mücadele zaman ve mekânı aşmış, tüm dünyayı etkisi altına almıştır. Rojhilat'ta Jina Amini isimli genç kadının saçlarının bir kısmının görünmesi gerekçe yapılarak ahlak polisleri tarafından darp edilerek katledilmesi ahlak ve vicdan sahibi tüm insanları, en önemlisi de kadınları ürpertti, sarstı ve bir araya getirdi. Rojhilat ve İran toplumu Jina Amini şahsında karşılaştıkları muamelenin anlamını çok iyi kavramış ve bundan sonra kabul etmeyeceklerini yaptıkları eylemlerle açıkça göstermişlerdir. 1, 5 aydır süren eylemler hala devam etmektedir. Eylemler dünyanın her yerine yayılmış ve dünyanın her yerinde her kesimden özelde kadınlar ama genelde özgürlük, eşitlik ve demokrasi isteyen tüm kesimleri harekete geçirmiştir. Kadınlar

bedenleri üzerinden gelişen cinsiyetçi yaklaşımları reddettiklerini tüm erkeklerin, devletlerin ve sistemlerin anlayacağı açıklık ve keskinlikle ortak, dayanışmacı bir iradeyle “Jin Jiyan Azadi” sloganı etrafında ortaya koydular. Bu durum hem kadın mücadelesi hem de halklar mücadelesi açısından oldukça önemli gelişmeler yaratacaktır.

Rojhilat alanında gelişen bu katliam ardından “Jin Jiyan Azadi” sloganının başta erkekler olmak üzere tüm toplum tarafından haykırılmasının

**“Jin Jiyan Azadi
sloganı sadece
siyaseten söylenen,
yani sadece siyasal
rejime dönük bir cümle
de değildir. Bu sloganın
özünde siyasal, sosyal
ve en önemlisi de
ideolojik bir itiraz
vardır”**

kuşkusuz çok yönlü gerekçeleri vardır. Rojhilat ve İran toplumun gelinen aşamada bir Kürt kadınının katledilmesine gösterdikleri tepki özünde İran rejimine, sistemine ve hortlatılmış erkekliğe gösterdikleri tepkidir. Birikmiş itiraz, memnuniyetsizlik, muhalefet, öfke ve kin bu katliamla birlikte gerekçe haline gelmiş ve isyanın kıvılcımı olmuştur. Bu kıvılcım çok kısa süre içerisinde adeta düştüğü yeri yakan bir alev topu haline gelmiş, tüm dünyayı etkisi altına almıştır. “Jin Jiyan Azadi” sloganı öylesine seçilmiş, öylesine atılmış bir slogan değildir. Belki de başlangıç itibarıyla bu kadar etki yaratacağı hiçbir biçimde düşünülmeden söylenmiş olabilir, ancak bilinçli ve tercihi söylenen bir slogandır. Kadının yaşam olduğu, kadının korunamadığı bir yerde yaşamın da korunamayacağının acı çığlığıdır bu slogan. Yine bu sloganla birlikte kadının özgür olmadığı bir ortamda hiçbir özgürlüğün olamayacağının da kabulüdür. Ayrıca “Jin Jiyan Azadi” sloganı sadece siyaseten söylenen, yani sadece siyasal rejime dönük bir cümle de değildir. Bu sloganın özünde siyasal, sosyal ve en önemlisi de ideolojik bir itiraz vardır. Bu söylem ideolojik bir söylemdir. Tersine olan bir yaşamın reddedilişidir. Yani Erkeklik, Ölüm ve Köle bir yaşamın reddidir. “Jin Jiyan Azadi” sloganının ideolojik altyapısının Önder APO’nun geliştirdiği ve PAJK ile vücut bulan Kadın Özgürlük Hareketi tarafından oluşturulduğunu tüm dünya bilmektedir. Bu sloganın haykırıldığı her yerde aslında Önderlik konuşmuş olmaktadır. Ve yine Önderliğimiz ve geliştirdiği ideoloji onaylanmış olmaktadır. Bunun çok anlamlı bir aşama olduğunu bilmek ve kavramak gerekir. Dünyadaki mücadele eden kadın hareketleri ve direnen tüm güçler bu gerçeği bundan sonraki süreçte daha fazla konuşacak, tartışacak ve tutum belirleyeceklerdir. Önderliğimizin ve ideolojimizin etki düzeyini anlamak, mücadelemizin dünyanın birçok yerindeki bilinç sahibi kadınlar tarafından onaylanan meşruiyetini görmek açısından da oldukça önemlidir.

Sara ve Ruken arkadaşların Mersin’de yaptıkları fedai eylem de Türkiye’de önemli

**“Ş. Sara ve Ş. Ruken
yoldaşlar eylemleri
ile isyanda, direnişte,
savaşta zirve olmuş;
umutsuzlaşan,
umarsızlaşan,
duyarsızlaşan, özel
savaş saldırıları ile
sindirilen topluma da
büyük umut ve cesaret
olmuştur”**

gelişmelerin yaşanmasına sebep olmuştur. Bu fedai, öncü genç kadın gerillaların düşmanın tüm teknik olanak, istihbarat, güvenlik tedbirleri vb. tümünü boşa çıkararak düşmanın evine kadar girip büyük bir eylemin sahibi olmaları AKP-MHP faşist, soykırımcı rejimi açısından tüm tartışmaları başa sarmıştır. Bitti, bitecek modundan bitti bitti- bitmedi durumuna gelinmiştir. Düşmanın en güçlü olduğunu düşündüğü zamanlarda yapılan bu eylemle gerillanın gücü gösterilmiş, en güçlü olduğunu düşündüğü yerinden, evinin içinden vurulmuştur. Bu eylem Kürdistan Özgürlük Gerillasının her şart ve koşulda düşmanı şoke edecek, büyük darbe vuracak, taktik planlamalarını değiştirecek düzeyde etkili olduğunu kanıtlamıştır. Her iki fedai gerillanın yaptıkları bu profesyonel eylemle düşmanın büyütüldüğü kadar olmadığı, aksine evini dahi koruyamayacak kadar sefil bir durumda olduğu görülmüştür. Yürütülen tartışmaları herkes takip ettiği için ayrıca belirtme ihtiyacı duymuyoruz. Zaten gündemimiz de bu değildir. Eylemin etki düzeyi ve sebeplerini kavramak bizim açımızdan esas önemli olanıdır.

Eylemin yapılma gerekçesi hem Önderliğimizin üzerindeki ağır tecrit durumuna dair tutum göstermek hem de gerilla alanlarında yürütülen savaşta yapılan ahlaksızlık ve vicdansızlıklara karşı bir cevap olmaktır. Ş. Sara ve Ş. Ruken yoldaşlar eylemleri ile isyanda, direnişte, savaşta zirve olmuş; umutsuzlaşan, umarsızlaşan, duyarsızlaşan, özel savaş saldırıları ile sindirilen topluma da büyük umut ve cesaret olmuştur. Her iki yiğit kadın gerillanın amaçlarındaki netlik eylemin biçimine ve eylem sırasındaki tavır ve davranışlarına dahi yansımıştır. Tereddütsüz, cesur, başı dik, kendilerinden emin ve net bir eylemci duruşla düşmanın üzerine yürüdükleri görüntüler düşmanı hayrete düşürmüş, halkımıza ve dostlarımıza da büyük bir onur ve güven bahşetmiştir. Önderliği ve onun fedai ordusu olan özgürlük gerillasını korumanın, savunmanın çizgisini her iki yoldaş yaptıkları eylemleri ile belirlemiştir. Bu çizgi Ş. Zilan'ın, 'Güneşimizi Karartamazsınız' şehitlerinin çizgisidir. AKP-MHP faşist, soykırımcı rejimi Kürt halkını, özgürlük mücadelesi yürüten gerillayı,

“Genç kadınların, gençlerin, halkımızın yemeden içmeden eylem halinde olması, evlatlarını, savaşçılarını, kahramanlarını savunması ve desteklemesi gerekir”

kadınları NATO'nun desteği ile kırma uğratmak için her türlü yöntemi uygulamakta, her yolu denemektedir. Zap, Avaşın ve Metina'da yürütülen savaş kritik bir düzeye ulaşmıştır. Yakın zamanda 17 gerillanın kimyasal silahla şehit edildiği bilgisi paylaşıldı. Aynı zamanda iki genç gerillanın kimyasaldan etkilendikleri anların görüntüleri de paylaşılarak savaşın ulaştığı duruma dikkat çekildi ve halkımıza duyarlılık çağrısı yapıldı. Kimyasal silahlar tek değil, termobarik ve taktik nükleer silahlar da yoğunca kullanılmaktadır. Bu silahların kullanıldıkları alanda herhangi türde canlı varlıkların yaşam koşulları dahi kalmazken gerillayedi ay yakın zamandır efsuni bir direniş gösteriyor. Müthiş saygı uyandıran, insanüstü bir direnişle kahramanlık destanlarının en üst köşelerinde yerini alan muazzam bir direniş olduğu doğrudur. Gerilla fedaice, cesurca, yiğitçe direnmektedir ve direnecektir. Ancak zamanın çok uzadığının farkında olmak gerekir. Düşman her gün biraz daha dozajı arttırarak saldırılarını sürdürüyor. Yalnızca gerillanın bu alanlarda direnişi ile yürütülecek bir savaş olma durumunu çoktan aşmış durumdayız.

Ciddi bir tepkinin geliştirilmesi, kıyametlerin kopartılması, her bir bombardıman için düşmanın da evinde, aracında bombaların patlatılması, tüm şehirlerin yakılıp yıkılması gerekir. Genç kadınların, gençlerin, halkımızın yemeden içmeden eylem halinde olması, evlatlarını, savaşçılarını, kahramanlarını savunması ve desteklemesi gerekir. Bunda da öncülük yapacak olan genç kadın ve gençlik hareketidir. Eğer biz doğru bir öncülük yapabilirsek, sürekli hareket halinde ve sürekli arayış durumunda olursak, halkımızın gönlünü rahatlatacak bir pratiğin sahibi olursak halkı da eylemde tutarız ve işgalcilerin topuklarına vura vura kaçışlarını izleriz. Tüm alanlarda ciddi tepkilerin gelişmesi, düşmanı adeta pişman eden bir eylem hattının açığa çıkarılması gerekir. Her şehit düşen arkadaşın yerine yeni bir gencin katılarak ismini alması, mücadelesine sahip çıkması ve başarıya ulaştırması gerekir. Yurtsever Kürdistan genç kızları ve oğullarının bu sorumluluğu almaktan başka çaresi ve çözümü yoktur. En sevdiklerimizin, en değerlilerimizin, en yiğitlerimizin, en kutsallarımızın aslında tüm

en'lerimizin bu savaşta bizlerden bekledikleri budur. Kürdistan dağlarında gerilla olmazsa Kürdistan'da da Kürt diye bir kimlik olmaz, kadın ve gencin iradesi tanınmaz, özgür yaşam isteğı ise düşünce ve gönüllerden bile geçemez.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kasım ayı içerisinde mücadelemiz açısından oldukça önemli günler var. Kadına yönelik şiddetle mücadele günü ve 27 Kasım PKK'nin kuruluşu yani diriliş bayramımız var. Her iki tarihin de kadın mücadelesi ve özgürlüğü açısından anlamı tarihidir. Genç kadınlar olarak en güçlü katılım gösterebileceğimiz, ciddi çalışmalar yapabileceğimiz günlerden biri 25 Kasım'dır. Alanlarda genel kadın eylemleri oluyor diye yalnızca bu eylemlere katılmakla sınırlı kalmamalıyız. Tüm alanlarda bu yılki 25 Kasım etkinlikleri ve eylemleri çok güçlü geçmelidir. Kadınların tümünün yaşadığı sorunları değerlendirince genç kadınların bu konuda en çok sorun yaşayan, şiddete, ayrımcılığa uğrayan, işsizliğe, taciz ve tecavüze maruz kalan olduğunu biliyoruz. Genç kadınlar toplumsal sorun olarak adlandırılan tüm sorunların muhatabı ve mağduru durumundadırlar. Bu sebeple de en çok mücadele etmesi gerekenler genç kadınlardır. Son süreçte Rojhilat'ta gelişen serhildanlarda katledilen Jina Amini 22 yaşında genç bir kadındır. Şilêr Resuli yine öyledir. Zap, Avaşin, Metina ve diğer tüm alanlarda yürütülen insanüstü gerilla direnişine öncülük edenler genç kadın gerillalardır. Ve bu genç kadınların birçoğu genç kadın faaliyetleri yürütmüş, iradeleşmemizde emek sahibi arkadaşlardır. Rojava'da eğitim kampında şehit düşen küçüklerimiz gençliklerine ve devrimciliğe çok erken yaşlarda ve yeni adım atmış genç devrimcilerdi. Kobanê'de geçen yıl katledilen Viyan, Nujiyan ve Rojin yoldaşlar genç kadın çalışması yapmaktaydılar. Kimyasalsaldırısında şehit düştükleri açıklanan arkadaşlar bulundukları alanlarda genç kadın çalışmaları yapmış yoldaşlarımızdır. Yine Mersin'de fedai eylem yaparak düşmanı şoke eden, büyük başarı sağlayan Sara ve Ruken arkadaşlar genç

“Faşist, soykırımcı, kadın katili AKP-MHP çete rejimi tüm gücüyle PKK'yi bitirmek isterken ve bunun için tüm gücünü ve destekçilerinin gücünü seferber etmişken partimizin bir yaş daha başarılarla, direniş ve mücadele ile büyümesini büyük coşku, moral ve heyecanla karşılamalıyız”

kadın fedailerdir. Özcesi sürecin öncülüğünü yaşça genç olan kadınlar yapmaktadır. Sürecin çizgisini, mücadele yol ve yöntemlerini de bu kadınlar kendi direnişleri ile yiğitlikleri ile belirlemektedir. Bu sebeple bize düşen doğru yoldaşlık yapmak, anılarına doğru sahip çıkmak, mücadelelerini başarıya ulaştırmaktır.

PKK'nin kuruluşu aynı zamanda Kürt kadının da yeniden doğuşu, hayata dönmesidir. Faşist, soykırımcı, kadın katili AKP-MHP çete rejimi tüm gücüyle PKK'yi bitirmek isterken ve bunun için tüm gücünü ve destekçilerinin gücünü seferber etmişken partimizin bir yaş daha başarılarla, direniş ve mücadele ile büyümesini büyük coşku, moral ve heyecanla karşılamalıyız. Bu yılki diriliş bayramımızı kutlamaların yanı sıra faşizmden büyük hesap soran bir muhakeme gününe dönüştürmeli, faşistçetelere açısından yas gününe çevirmeliyiz.

Bu 25 Kasım ve 27 Kasım'da aslında bir bütün kalan zamanların tümünde tüm alanlarda genç kadınlar günler öncesinden kendi renkleri ve özgün eylemleri ile sürece renk katmalı, yön vermeli ve öncülük yapmalıdır. Etkili ve güçlü bir öncülükyaparak düşmandan hesapsormaya ve yılı başarılı tamamlamaya odaklanmalıyız.

YURTSEVER GENÇ KADIN

DOSYA

PKK' DE KADIN OLMAK

ŞİDDETE KARŞI TEK SES "JIN JIYAN AZADÎ"

PKK DE KADIN OLMAK

SÎTÎ JİYAN MAK

45 yılına girerken halkların devrim ve özgürlük umutlarını büyüten egemen sömürgeci sisteme karşı bir çıkış hareketi olan PKK'yi öncü gücü olan kadın boyutuyla değerlendirmek önemlidir. PKK çıkışını feodal-geri aşiretçi yapılanmalara ve sömürgeciliğe karşı işçi ve emekçiler öncülüğünde sınıf temelli örgütlenerek gerçekleştirmiştir. Reel Sosyalizmin çöküşünün ardından Önder APO'nun geliştirdiği çözümlemelerle birlikte sorunlara bu defa daha çok toplumsal-tarihsel boyutuyla yaklaşım geliştirmiş ve bu temelde de kadın özgürlüğünü esas alan ve kadın özgürlüğü üzerinden de toplum özgürlüğünü hedefleyen bir ideolojik çıkış yaratmıştır. Bu nedenle PKK için bir kadın partisi olduğunu belirtmek yanlış olmaz. Önder APO, kadın gerçekliğini fark etmekle birlikte kadına dair çözümlemeler geliştirerek kadının hem kendisini tanımasını hem de mevcut sistem

içerisinde bulunduğu duruma karşı mücadele yürütülebilmesinin koşullarını PKK zemininde hazırlamıştır. Önder APO, kadın özgürlük çizgisini gerek sistem karşısında, gerekse de parti içerisindeki geri feodal anlayışlara karşı amansız bir mücadele ile geliştirmiştir. 3. Kongre ile birlikte kadın özgürlüğünü, bunun üzerinden de toplum özgürlüğünü esas alan yaklaşımlareel sosyalizmanlayışından çıkılmış, sınıf temelli yaklaşımlar aşılmıştır. Kadın özgürlük mücadelesinin temelleri atılmıştır. Bununla birlikte kadınlar ilk grup aşamasında PKK içerisinde az sayıda yer alırken, kadının kendisini tanıması ve bilinçlenmesi ile birlikte özgürlük saflarına daha yoğun katılımlar gelişmeye başlamıştır. Bu temelde PKK yeni bir partileşmeyi, sosyal bilimde yeni bir devrimi geliştirmiştir. PKK devrim içerisinde devrim yapmıştır ve PKK'deki bu devrim zihniyeti güçlü bir mücadeleyle gelişmiştir. Önderlik "erkeği öldürmek" belirlemesini yapmış, bunu

"KADININ YAŞADIĞI
FARKINDALIKLA PKK'DEKİ
KADIN KENDİSİNİ GELİŞTİRMeye
BAŞLAMIS,
ÖZÜYLE BULUŞUP DEVRİMCI, ÖNCÜ
BİR KİMLİĞE BÜRÜNMÜŞ
VE HER GEÇEN GÜN
DAHA DA BÜYÜK BİR
İDDİA VE KARARLIKLA
SÜRDÜRMÜŞTÜR"

kendisinde başlattığını belirtmiştir. "Ben içimdeki erkeği öldürdüm" demiştir. Önderlik "Çok çalışmam oldu ama bu çalışmaların içerisinde destansı olan kadın çalışmasıdır" diye belirtmiştir. Kadının yaşadığı farkındalıkla PKK'dekikadinkendisinigeliştirmeye başlamış, özüyle buluşup devrimci, öncü bir kimliğe bürünmüş ve her geçen gün mücadelesini daha da büyük bir iddia ve kararlılıkla sürdürmüştür. Bu anlamıyla geliştirilen bu mücadele ile birlikte Önderlik tarihte kadın özgürlüğünün önderi, toplum özgürlüğünün önderi olarak tanınacağı gibi PKK'li kadın da tüm dünyada özgür kadın kimliğinin temsilcisi, sembolü olarak tanınmaya başlamıştır.

Sakine Cansız şahsında başlayan bu gerçeklik onlara, yüzlere, binlere varan bir fedailer ordusu yaratmıştır. Sakine Cansız arkadaş partiye katılımını gerçekleştirdikten sonra birçok alanda çalışma yürütmüş ve şahadetine kadar da devrim mücadelesinin kesintisiz yürütücüsü olmuştur. Bu yürüyüşte kadın kimliği ile birlikte önüne birçok engel çıkmış,

aile devrim mücadelesinin önünde durmak istemiştir. Fakat Sakine arkadaş tavrını ortaya koymuştur. Kürt feodal toplum gerçekliğinde bir erkek için bunu yapmak belki kolay olabilir ancak bir kadın için bunu yapmak zordur. Fakat Sakine arkadaş özgürlük arayışındaki ısrarı ile bunu başaran ilk militan olmuş ve sembolleşmiştir. PKK'nin çıkışına kadar Kürdistan'da erkeklere mal edilen devrim mücadelesinde yeni, farklı bir çıkış yaratmıştır. Belki birçok öncü kadın sembol tarihte yer almıştır. Fakat evini, ailesini bırakıp kendini bir bütün, sonuna kadar, kararlılıkla özgürlük mücadelesine adama açısından Sakine Cansız örneği bir ilktir. Elazığ'da çalışma yürütürken tek başına faşistlerin içine girip mücadele etmiş, korkusuzca, hiçbir bireysel kaygı gütmenden faşist saldırılarının olduğu süreçte erkek arkadaşların bile gece nöbet tutamadığı sokaklarda o nöbet tutmuş, zindandaki direnişi ile de yine faşist TC rejimini şoke etmiş, çaresiz bırakmıştır. Aynı zamanda Sakine arkadaşın mücadelesi birçok kadına cesaret aşılamış, teslimiyet ve ihanet karşında amansız bir

"PARTİ KURULUŞUNDAN İTİBAREN KADINLAR AKIN AKIN MÜCADELE SAFLARINA YÖNELMİŞ, BUGÜN PKK HAREKETİ, İÇERİSİNDE BİNLERİ AŞAN FEDAI KADIN GERÇEKLIĞİ AÇIĞA ÇIKARMIŞTIR"

direnişle sembol haline gelmiş, bulunduğu alanlarda kadın-erkek herkesi etkilemiştir. Sakine arkadaş kısa sürede ideolojik ve örgütsel duruşundaki çıkışı ile PKK kuruluş kongresinde yer alan 2 kadından biri olmuştur.

Parti kuruluşundan itibaren kadınlar akın akın mücadele saflarına yönelmiş, bugün PKK hareketi içerisinde binleri aşan fedai kadın gerçekliği açığa çıkmıştır. PKK'nin açığa çıkardığı mücadele ruhu, Önder APO'nun geliştirdiği kadın özgürlük felsefesi kadınların ruhuna öyle bir işlemiştir ki özgür bir yaşam uğruna belki de dünyada eşi benzeri olmayan kadın fedailiği örnekleri açığa çıkmıştır. Beritan (Gülnaz Karataş) arkadaş şahsında PKK hem teslimiyete karşı fedaice bir duruş sergilemiş, aynı zamanda kadın ordulaşmasının temelleri Beritan arkadaş şahsında atılmıştır. Yine belki de dünyada bir ilk olarak Beritan arkadaşın şahadetine bağlılık gereği kadın gerilla ordusu örgütlendirilmiştir.

Özgürülke, özgürtoplum, özgüryaşam uğruna bedenleri ile newroz ateşlerini gürleştiren Zekiye Alkan, Raşan Demirel, Ronahi-Berivan örnekleri yine kadın mücadelesi açısından tarihte görülmemiş örnekler olmuş, peşi sıra onlarca böylesi örnek tarihin sayfalarında yerini almıştır. İnsanüstü bir irade ile zılgıtlarla gerçekleştirilen bu eylemler ölümden yaşamın yaratıldığı PKK gerçekliği ile bütünleşmenin ifadesi olmuştur. PKK'nin ve özgür kadın kimliğinin yaratıcısı Önder APO'ya yapılmak istenensuikast girişimi karşısında dünyada görülmemiş bir örneğe daha tarih Zeynep Kınacı (Zilan) şahsında şahitlik etmiştir. Kendi bedenini bomba yapıp düşmanda patlatarak

Önderliğin hareket ve kadınlar açısından önemini göstermiştir. Zilan arkadaşın eylem tarzı hareketimizde bir ilk olmakla birlikte belki de dünyada da böylesi bir fedai eylem tarzı olarak bir ilktir. Bir kadın üzerinden bunun gelişmesi kadının Önderlik ideolojisine verdiği anlamla bağlantılıdır. PKK'deki kadının özgürlük uğruna bu denli fedaice yarattığı ruh eşi benzeri olmayan, sadece karşıdaki düşmanı değil tüm toplumu şaşkına uğratan bir gerçekliktir. Kimsenin aklının ucundan geçmeyen, hayal bile edemeyeceği böylesi fedai bir tarzın yaratılmış olması bunu geliştiren ideoloji ve bilincin anlamına varmak açısından oldukça önemli ve anlamlıdır. Daha onlarca örnekle sayabileceğimiz PKK ideolojisinin yarattığı öncü kadın gerçekliği PKK ile kadını bütünleştirmiş PKK'yi kadın öncülüğünde gelişen, büyüyen bir özgürlük hareketi haline getirmiştir.

PKK'deki öncü kadının yarattığı bu ruhun şimdi de canlı tanıklığını yapmaktayız. Her gün Zap, Metina ve Avaşın'de düşmanın her türlü saldırısına karşı kadın öncülüğünde açığa çıkan destansı kahramanlık örnekleri yaşanmaktadır. Her gün genç bedenlerin NATO'nun en büyük ordularını nasıl tarumar ettiklerinin, hezeyana uğrattıklarının tanıklığını yapmaktayız. Düşmanın her türlü teknik imkanına rağmen büyük yenilgi yaşadığını görmekteyiz. Son olarak 26 Eylül'de Sara Goyi ve Rukun Zelal arkadaşlar şahsında Tanrıça Zilan'ın ardılları, günümüzün Zilanları olarak düşmanın beyninde, ruhunda, içinde patlayan birer bomba oldular. Bu kadar istihbarat ve teknik imkanlarına rağmen iki PKK'li genç kadın tarafından düşmanın

"PKK'NİN KADINDA YARATTIĞI DİRENİŞ RUHU ARTIK HİÇBİR BİÇİMDE ÖNÜ ALINAMAZ NOKTAYA GELMİŞTİR"

nasıl imha edildiğinin şahitliğini yaptık. PKK ruhu yenilmezdir. PKK ruhu özgürlük aşkı ile nasıl yaşamanın en büyük cevabıdır. PKK mücadelesindeki kadın kendi direnişi ile buna cevap olmaktadır. Sara ve Ruken arkadaşlar bu direniş geleneğinin en son örnekleri olmuş, faşist TC devletini, ordusunu, polisini bir kez daha hiç beklemediği bir zamanda, PKK'yi bitirdik dediği dönemde şoka uğratmış, büyük darbelemiştir. Özel savaş devleti TC'nin her defasında bitirdik dediği halde 44. yılına giren PKK hareketi her geçen gün daha da büyüyerek kadın öncülüğünde mücadelesine devam etmektedir. PKK hareketi fedai bir harekettir, yenilmezliği de buradan gelmektedir. Önder APO'nun geliştirdiği PKK ideolojisi bugün devrim inancı olan tüm halklara mal olmuş, halklaşmıştır. Sadece Kürdistan özgünlüğünde değil, çıkışı itibarı ile enternasyonal bir karaktere sahip olan PKK hareketi dünyanın birçok ülkesinden devrimcilerin yer aldığı bir hareket haline gelmiştir. Özgürlük arayışı olanlar dünyanın dört bir yanından yönlerini PKK saflarına çevirmiştir.

Önder APO; 'Yanılıklı ve yalanın egemenliği altında gelişecek bir yaşam kaybedilmiş ve ihanete uğramış bir yaşamdır' belirlemesinde bulunmaktadır. Toplum içerisinde bu durumun farkına varan yüzlerce genç kadın sistem içerisindeki yaşamın yaşam olarak tanımlanamayacağının farkındalığıyla Önder APO'nun tespitine kulak vermiş ve yanılıklı, yalan bir sistemin içerisindeki yaşamı yaşam olarak kabul etmeyip yönünü PKK saflarına çevirmiştir. Mevcut sistem içerisindeki yaşamın yaşam olmadığı, sahte yaşam alışkanlıkları ile kandırılan bir toplum içerisinde yaşanamayacağının farkına varmışlardır. Önder APO 'İnsan, hakikati mümkün kılan varlıktır' demektedir. Mevcut verili sistemi reddedip özgürlük savaşçısı olarak PKK saflarına katılan genç kadınlar birer hakikat arayışçısı ve savaşçısı olarak olmaz denileni, yapılamaz denileni mümkün kılmış ve kapitalist modernitenin sahte güç algılarını yıkarak gerçek gücün özgür irade, özgür düşünce ilkesi ile gelişen örgütlülük ve mücadele olduğunu ortaya koymuşlardır. Geliştirdikleri bu

mücadele ile dünyanın dört bir yanında arayışı olan kadınlara umut olmuş ve kadınlar özgür bir yaşamın mümkün olduğunu görmüştür. Bu nedenle 21.yüzyıla kadın direnişleri damgasını vurmuş ve vurmaya devam etmektedir. En son Jına Amini'nin İran Rejimi tarafından katledilmesinin ardından Rojhilatê Kürdistan ve İran'dan başlayan serhildanlar dünyanın her yerinde kadınlar tarafından destek görmüştür. Erkek egemen, faşist dikta zihniyetlere karşı kadınlar isyanlarını ortaya koymuşlardır. Tüm alanlarda "JIN, JİYAN, AZADÎ" sloganları ile meydanlara dökülen kadınlar Kürt kadın devrimciliğinin, direnişinin yarattığı mücadele ruhunun geldiği noktayı çok açık biçimde ifade etmektedir. PKK'nin kadında yarattı direniş ruhu artık hiçbir biçimde önü alınamaz bir noktaya gelmiştir. Bundan sonrası açısından kadınların yapması gereken PKK'nin yarattığı bu direnişçi ve mücadelecî ruhla tüm kadınların mücadelesini birleştirmek, tüm faşist, erkek egemen sistemleri alt üst etmek, mevcut düzenleri ortadan kaldırarak insanlığı özgür bir toplumla buluşturmaktır. Bunu yapmanın nasıl mümkün olduğunu PKK'deki

kadın zaten göstermiştir. Özgürlük şüphesiz bedel ödmeden kazanılamaz. Özgürlük bu kadar kolay olsaydı bunca fedai kadın kendini uçurumlardan atmaz, bedenlerini ateşe vermez, ya da bedenlerini bomba yapmazlardı. Ancak PKK'deki fedai kadınlar şu gerçekliğin çok iyi bilincindedirler; özgürlük fedakarlık ister, hem de öyle sıradan bir fedakarlık değil, düşmanı darbeleyen, alt üst eden bir fedakarlık ister. Hakikate ermek, hakikatin kendisi olmak böylesi bir fedailiği gerektirir. Çünkü bu hakikatin nihai sonucu yaratılacak olan özgür ülke ve özgür toplumdur. Bu nedenle 44.yılına girerken PKK'nin fedai kadın gerçekliğini doğru anlamak ve yürüttüğü mücadeleyi sahiplenmek, PKK ile kazanılacak olan kadın özgürlüğü için mücadele etmek her birimizin sorumluluğudur. Özelde Kürt kadınları olmak üzere mevcut sistemi kabul etmeyen tüm kadınlar PKK'li kadınların yürüttüğü bu mücadele etrafında kenetlenmeli ve özgür yarınların amansız kavgasında yer almalıdırlar. Onurlu bir yaşam gerçek kadın kimliğine bunu farz kılmaktadır.

"PKK İLE KAZANILACAK OLAN
KADIN ÖZGÜRLÜĞÜ
İÇİN MÜCADELE ETMEK
HER BİRİMİZİN SORUMLULUĞUDUR"

NUJİYAN OÇALAN

25 Kasım 1961 tarihinde 3 kız kardeşin mücadelesi, kadına yönelik geliştirilen şiddetin sesini duyuracaktı. Tüm dünya bu kadınların sesini duyacaktı. Bunlar Mirabel kardeşlerdi; Minerva, Maria Teresa ve Patria, Rafael Trujillo diktatörlüğüne karşı verdikleri mücadelenin yılmaz savunucuları, halklarına öncülük ettikleri için, erkek-devlet faşizmi tarafından katledildiler. Diktatörlüğün polisleri tarafından işkence görecek, arabaları uçurumdan yuvarlanmadan önce Turujillo kafatasçıları tarafından tecavüze uğrayacaklardı. İçinde bulundukları arabayı uçurumdan yuvarlayarak, yaptıkları katliama kaza süsü vereceklerdi...

Şu ana kadar okuduklarınızın size çok yabancı gelmediğinin farkındayım. Erk- devlet

faşizmi yıllardır tüm insanlık değerlerinden uzak yol ve yöntemlerle kadınları hedef alıyor, baskı, işkence, tecavüz ile Kadın Özgürlük Mücadelelerini zayıflatmaya çalışıyor. Günümüzle benzerliğini belirtmeden önce biraz daha şiddetin ne anlama geldiğini ve şiddetin erk-devlet faşizmi için neden vazgeçilmez olduğuna değinmek gerekiyor. Şiddet, tarihten günümüze iktidarların kullandığı sindirme, bastırma, hakimiyet altına alma yöntemi olurken, soykırım politikalarının vazgeçilmezi bir yöntem olmuş ve köleleştirilmek istenen toplumlara karşı kullanılmaktan geri durulmamıştır. Şiddet, bir halkın soykırımı uğratılması için başlıca başvuru bir yöntemken, aynı zamanda köleleştirdiklerinin iradelerini ve özgürlük meylini kırmak için de türlü şekillerde başvuru bir yöntemdir.

Dinler, ilk şiddet ve cinayetin Habil ve Kabil kardeşlerin arasında yaşandığını söyler. Ama biz başka bir pencereden bakarsak; ilk şehir devletleri oluştuğunda, sınırlar çalınıp tanrılara sunulduğunda, ilk nefret, ilk öfke insanlık değerlerinin önüne geçtiğinde, ilk cinsel kırılma yaşandığında başladığını söyleyebiliriz. Ve bu gibi örnekleri daha da arttırabiliriz. Şiddetin sistematik ve planlı bir şekilde yürütüldüğü ilk yerler olarak zigguratları ve özel evleri örnek gösterebiliriz. İlk uygulayanların ise rahip-kral (tanrı-kral) ve kadın üzerinde hak iddia eden köleleştirilmiş 'koca' olduğunu belirtmek yanlış olmaz. Meddusa, İpamat, İhtar, Havva ve Lilith'in hikayeleri kadına yönelik şiddetin nasıl geliştiğini ortaya koyarken, kadının başkaldırısı ve erkek zihniyetine teslim olan (Havva örneği) kadın gerçekliğini gözler önüne serer.

Fiziki şiddetle sınırlı kalmayan, yani sosyal, psikolojik ve manevi değerlere karşı da geliştirilen bir şiddet gerçekliği vardır. Genel olarak topluma yayılan bu şiddet ve baskı gerçekliği söz konusu kadın olunca daha sert ve somut bir şekilde karşımıza çıkar. Kadının bir topluma şekil veren olduğunu düşünürsek (ki ana tanrıça kültürü en somut kanıtıdır) şiddet ile ilk köleleştirilmek istenenin kadın olduğu gerçeğine varırız. Kadına yönelik şiddeti, kadının doğduğu ilk andan itibaren yüklenen toplumsal cinsiyet rolleri ile tanımlarsak daha net bir şekilde ortaya çıkacaktır. Önder APO'nun 'küçük devlet' olarak tanımladığı "aile" gerçekliğiyle başlayan şiddet, ilk zamanlarda örf-adet adı altında kadınların görevini ev işleri ve erkeğe hizmet olarak tanımlar. Kadının gençlik çağına gelmesi ile gerek eğitim gerekse aile ortamında uygulanan şiddetin alanı genişler. "Kadının yerini bil, böyle gülme, böyle bakma, konuşma, erkeği baştan çıkarma" gibi çoğaltabileceğimiz birçok şiddet söylemi ile kadın eksik, hatalı, günaha çeken, yarım akıl olarak tanımlanmıştır. Kadının erkeğe hizmet etme, egosunu tatmin etme, güdülerine meta olmak dışında başka bir vasfı olmaz. Yani bir erkeğe ait olmadıkça kadının bir anlamı yoktur! Kadında özgüven kırılmasının en

"Şiddetin en acı ve sessiz hali olan çocuk gelinler, Önder APO'nun belirttiği gibi en büyük mücadele nedenlerimizden biridir"

çok yaşandığı bu dönem gittikçe derinleşir. Şayet kadın iş hayatına girebilmiş ise şiddetin bir diğer boyutunu da burada yaşar. Zaten ücretsiz işçi olarak çalıştırılan kadının emeği kapitalist sistemin sömürsü ile ikiye katlanır. İşçi kadın olarak şiddetin en alası ile yüz yüze kalır. Az ücretle çok iş, psikolojik baskı, çalışma ortamında gördüğü fiziki şiddet, taciz- tecavüz ise yaşamı köle ve ezilen olarak yaşamaktan başka çaresi olmadığını kadına kabul ettirir.

Şiddetin bir diğer boyutu ise çocuk gelinlerdir. Öyle ki bunlar kaderine terk edilmiş, henüz çocuk yaşta kadın olmanın ağırlığı ile karşılaşmış "küçük kadınlar"dır. Şiddetin en acı ve sessiz hali olan çocuk gelinler, Önder APO'nun belirttiği gibi en büyük mücadele nedenlerimizden biridir. Bahsettiğimiz bu şiddet silsilesinin gūnaşırı karşılaştığımız fiziki şiddet ve katliam boyutu ise kan donduran gerçekliktir. Bedeni parçalanarak çöplere atılan kadınlar, canlı canlı yakılan, delilleri karartmak adına bedeni küle döndürülen, cansız bedenlerine tecavüz edilen, zincirlenen ve üzerine beton dökülen kadınlar... Söylerken dahi akıl donduran bu olayların çoğu yaşanmış ve yaşanmakta olan, her gün haberlerde okuyup, izlediğimiz katliamlardır. Bu katliamların faileri ise, iktidar zihniyetini yaşatan erkekler ki bunlar çoğu zaman baba, kardeş, eş, sevgili sıfatına

“Kürdistan gerçekliğinde kadına yönelik gelişen şiddete ek olarak bir de düşman gerçekliğini eklemek lazım”

sahip kişiler olurken, hepsinin cesaret alıp, sırtını dayadığı yer ise erk- devlet olmaktadır.

Bu duruma nasıl mı geldik? Aslında doğduğumuz ilk günden beri bunun için hazırlandık. “Peki bu sonu değiştirmek için ne yapmak gerekir” sorusuna gelmeden önce Kürdistan gerçekliğinde kadına yönelik gelişen şiddet gerçekliğine de göz atmak gerekiyor. Kürdistan gerçekliğinde kadına yönelik gelişen şiddete ek olarak bir de düşman gerçekliğini eklemek lazım. Bahsedeceğimiz bu gerçeklik az buz bir şey değil, anne karnındaki bebeği katledecek, cansız bedeni teşhir edecek, kadına tecavüzü reva görecektir, kadını türlü işkencelerden geçiren insanlık dışı gerçekliklere sahip yöntemler... Tarihte Dersim, Zilan katliamlarında şahitlik ettiğimiz bu gerçeklik günümüzde düşmanı tanımaktan kaçan sömürge kişiliği ile daha da perçinleşmiş durumda. Kuşkusuz bahsettiğimiz bu isyanlarda direnen kadın gerçekliği günümüzde daha da fazla yaşanmakta, fakat kültürel soykırımın kurbanı olan, denize düşen yılanı sarılır misali düşmanına giden gerçeklik de malesef ki azımsanmayacak derecededir.

Tekbaşınabir konu olacak bugerçekliğekısaca değinmek gerekiyor. Dersim’de sürgün edilen

kız çocukları eğitim maskesi altında “celladına aşık” bir duruma getirildi. Mağaralarda yaşayan bu insanlara medeniyet öğretilmişti! Yani “bu insanlar topluma kazandırıldı” adıyla devlete övgüler dizildi. Tam da düşmanın istediği gibi kendi gerçekliğinden uzaklaştırılmış, katilini kurtarıcısı olarak gören kadın gerçekliği... Bir toplumu asimile edip, kendi gerçekliğinden uzaklaştırmak adına kadınları seçmeleri tesadüf değildi. Eğitilen (sistem eğitimine öğrenme ve ilerleme olarak bakmamak gerek) bu kadınlar tekrardan kendi toplumlarına gönderilerek, medeniyet adı altında cehaletin alası olan bu gerçekliği taşımaya başladılar. Bugün kendi düşmanının aşk, sevgi masallarına koşan genç kadınlar daha içler acısı bir durumdadır. Düşmanlık döneminin bittiğini zanneden bu genç kadınlar kendi sonlarına güle oynaya giderken, bunu bir marifetmiş gibi yaşamaktalar. Kapitalizmin hafızasızlaştırma tuzağına düşen bu kadınların somutu Kürdistan’da en acı haliyle yaşıyor. Birkaç güzel sözle kandırılan bu kadınlar şiddetin en yamanını görmekte, fuhuş, ajanlaştırma gibi birçok düşkünlüğün içine çekilmektedir. Olur da başkaldırmaya kalkarsa tecavüz edilip, en vahşice yöntemlerle öldürülmektedir. Bu bahsettiklerimiz uydurma veya hayal ürünü değil, malesef son dönemlerde özel savaş

politikaları ile düşmanın Kürdistan'da yarattığı 'tecavüzcü katil devlet' gerçekliğidir. Düşman düşmanlığını yapmaktan geri kalmamaktadır.

"Peki şimdi ne yapmalı"ya gelecek olursak; 25 Kasım'ı 25 Kasım yapan Mirabal kardeşlerden yazımızın başında bahsetmiştik. Ama bu 3 kız kardeşin mücadele ile yoğrulmuş hikayeleri burada bitmiyor. Mirabal kardeşlerin cenazeleri Dominik Cumhuriyeti'nin halkı tarafından kitlesel bir törenle karşılanır ama Trujillo diktatörlüğü gözünü karartmış, kör bir faşizmle kitleye saldırır. Bu saldırı ve 3 kızkardeşin mücadelesi Dominik

halkı için yeni bir mücadelenin kapısını aralar. Kadınlar öncülüğünde direnen halk, Trujillo diktatörlüğünü devirir. 3 kelebeğin yarattığı mücadele gerçekliği ise dünya kadınlarına ilham ve cesaret kaynağı olur. Bugün Kürdistan somutunda dünyaya yayılan kadın özgürlük mücadelesi ise bizim ne yapmamız gerektiğinin en açık cevabıdır.

Önder APO'nun kadın özgürlükçü paradigması ile dünyanın dört bir yanında direnen kadın gerçekliği erk-devletin en büyük korkusu olarak karşımıza çıkıyor. Önder APO'nun 'gül teorisi' 25 Kasım'da da ayrıntılı olarak üzerine yoğunlaşılması gereken bir konu olurken, gülün dikenini ile öz savunmasını gerçekleştirmesi gibi biz genç kadınların da örgütlü mücadelesi en büyük öz savunmamız olmalıdır. Bu öz savunma çizgisi Ekin Wan'lardan, Arin'lerden, Beritan'lardan, fedai çizgiyi yaşatan Sara ve Rukneler'den aldığı mücadele aşkıyla, hakikat yolunda Sakine Cansız, Nagihan Akarsel gibi yürümeyi farz kılıyor. Jina Amini'nin saçının gözüktüğü gerekçesi ile darp edilerek katledilmesine kadınlar saçlarını keserek ve dünyanın dört bir yanında Şah rejimine karşı İran ve Rojhilat Kürdistan başta olmak üzere mücadele ve isyanı genişleterek cevap oluyorlar. 25 Kasım'da verilecek en güzel cevap ise bugün Zap, Metina ve Avaşin'de kadın gerillaların dillere destan direnişine ses olmak, bu direnişin bir parçası olmak, kadın saçına düşman erk-devleti YJA-STAR örgüleri ile nefessiz bırakmaktır.

Genç kadınlar olarak yapmamız gereken şey; bulunduğumuz her alanda mücadele gerçekliğinden aldığımız inanç, umut ve güçle isyana kalkmak, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde öz savunmamızı kuşanmaktır. Önder APO ve kadın özgürlük mücadelesinin öncülüğünde dünya kadınlarının perspektifi haline gelen ve uğruna yıllardır mücadele verilen 'Jin Jiyan Azadi' sloganı ile kapitalist erk-devlet zihniyetinin altını üstüne getirmenin, saraylarını yıkmanın tam zamanıdır.

"25 Kasım'da verilecek en güzel cevap kadın saçına düşman erk-devleti YJA-STAR örgüleri ile nefessiz bırakmaktır"

S. VIYAN UMUT ARARAT

SAÇLARIN DÖKÜLÜR SERHAT'IN YÜREĞİNE

STÊRA JIYAN AMED

Serhat nice yiğit insanları bağrına basmış, onurlu ve başı dik...

Gilidax'ın semalarında her zaman sis olmaz. Gilidax öfkelenildiği zaman sise, dumana bırakır kendini. İşte bu zamanlarda Gilidax yine öfkeli. Tuşba açmış kollarını, sana hasret, sana özlem dolu bakıyor. Artos, Sipan hırçın ve senden haberdar. Yokluğuna nasıl alışsın Serhat. Bir kıyamettir, tufandır kopuyor bağrında Serhat'ın. İsmi haykırıyor Tendürek; Viyan diye, İntikam diye. Yaşama bağlılık, yaşamı bu kadar sevgi ve hasretle kucaklamak Viyancaydı. Onurlu bir yaşam uğrunadır kavgamız. Özgür bir ülke yaratabilmektir uğruna bedeller verdiğimiz bu savaşımız. İşte bu hakikat ve özgürlük savaşında filizlenen, boy veren gencecik bir fidandı Viyan. Gülüşlerinde özgürlük, bakışlarında Kürdistan, yüreğinde devrimi taşırdı. Serhat Viyan'da ne de güzel ifadesini bulmuştu. Viyan Umut Ararat. Adı gibiydi heval Viyan. Ararat'ın umuduydu o. Serhat deyince gözlerinin içi parlar, içini bir sevinç, heyecan sarardı. Önderliğimiz "Serhat

gizli kahramanların irade tarihidir" der. Heval Viyan da o kahramanlardandı. Heval Viyan Van'lıydı. Kadim ve nice kahramanlara şahitlik eden Van'ın yiğit kızlarındandı o. Bu kadim şehrin diğer adı Tuşba olurken Viyan Priza'ya mesken olur. Priza özgürlüğün tutsak olduğu bu ülkede kendini Van kalesine kapatır. Ta ki özgür olununcaya dek kendini buraya kapatır. İşte bu kadar bağlıdır Kürdistan kadınları topraklarına. Heval Viyan da bu bağlılık ve yurt bilinci ile hakikat ve özgürlük savaşında yerini alır. Yol bir duruştur. Heval Viyan duruşu ile bu hakikatin önemli temsilcilerinden olur. PKK büyük tutkuları, büyük amaçları olan yiğit insanların mabedi olmuştur her zaman. Viyan her anlamıyla kendisini devrime adanmış yiğit bir kişilikti. O yüzden kendisi küçük, yüreği büyük olan Heval Viyan faşizmin Kürdistan'daki katliamlarına karşı büyük bir öfke duyardı. Serhat'ın asilği, baş eğmez yanı onun karakterinde belirgindi. Kürdistan'da çocuk olmanın zorlukları olur. Çünkü kimliksizleştirilmek istenen bir halk gerçekliği ve katliamlarla dolu bir tarihi

“BAŞARILI BİR GERILLA VE YİĞİT KÜRT HALKININ ÇOK DEĞERLİ KIZLARINDANDI O”

vardır Kürdistan'ın. Bu koşullarda özgürce yaşama imkanlarının olmadığı bir ülkede nasıl çocuk olunur? Kürdistan sokaklarında çocuklar oyun oynamaz. TC'nin tanklarına o küçücük eller taş atar. Ceberrutlara büyük öfke ile büyür bu çocuklar. Savaş ile doğar, savaş ile büyür bedenleri küçük, yürekleri büyük Kürt çocukları. Ülkeleri, özgürlükleri, kültürleri elinden alınmak istenilen bir gerçekliğimiz vardır bizim. Heval Viyan da Geliye Zilan katliamına şahitlik eden direniş abidesi Van'da böyle bir gerçeklikle büyür. Küçük yüreği böyle bir hakikatin arayışı içerisine girerken özgürlük davasına adar kendini. Kürdistan'ın yiğit kızı özgürlük halayına yürümenin asaletini taşıyordu. Önderliğe olan bağlılığı, sevgisi gözlerinde belirirdi. Bir gün Heval Fuat Viyan hevale şunları söyler; “Heval Viyan senin gözlerin Önderliğin gözlerine çok benziyor. Umut var gözlerinde senin.” Bunları duyunca büyük bir mutluluk sarar heval Viyan'ı. Bu sözler heval Viyan'da mücadele yaşamı boyunca hep etki yaratmıştır. Yine çalışmalarında hep başarıya kilitlenir. Başarılı bir gerilla ve yiğit Kürt halkının çok değerli kızlarındandı o. Sade ve temiz... Şehitlerimizi anlatmak, onlarla her an yaşamak uğrunadır bu kavgamız. Özgür bir ülkede, özgür Kürdistan'da Önderliğimizle bulaşabilmenin savaşımını veriyor gerilla. Gerilla, Viyan'da özgür kadın temsiliyetinin, özgür kadın kimliğinin en güzel örneklerindendir. Yine dökülmüş saçların Serhat'ın tenine boylu boyunca heval. Serhat onurlu, gururlu ve başı dik. Böyle evlatları olmasının sevincini yaşıyor Ararat. Sipan, seni çok sevdiğin Şakiro'nun dengbejleriyle karşılıyor. Büyük bir öfke ile haykırıyor Artos “Bu düşmana Kürdistan'da geçit yok.” diye. İntikamını büyük alacak yoldaşların. Maviler ve Serhat hep seninle...

FIRLA VER, SAVAŞ VER, ÖRGÜTLE VER, EĞİT VER, YÖNET VER. BUNDAN SONRA SENDEN BEKLENEN BU

Önderlik: Evet heval, adın ne?

Deniz: Deniz Başkanım, 1973 Maraş-Andırın doğumluyum.

Önderlik: Okuma düzeyin ne?

Deniz: Üniversite terk Başkanım.

Önderlik: Hangisi?

Deniz: Ankara Hukuk.

Önderlik: Sınıf.

Deniz: İkinci sınıf.

Önderlik: Yaşın kaç?

Deniz: Yaşım yirmi üç Başkanım.

Önderlik: Kaç yıldır saflardasın?

Deniz: Yaklaşık dört yıldır Başkanım.

Önderlik: Nerelerde kaldın?

Deniz: Bir süre Xakurkê, Güney Savaşı sonrası Zelê, sonra da Güney ve Botan'da kaldım.

Önderlik: Çarpışmalara katıldın mı?

Deniz: Katıldım Başkanım.

Önderlik: Ne kadar süredir buradasın?

De.: Yaklaşık on aydır Başkanım.

Önderlik: Peki Deniz, şimdi dünyanın nasıl?

Deniz: Başkanım, şimdi biraz...

Önderlik: Gözlüklerle değil, çıplak gözlerle baktığımızda neler söyleyebilirsin?

Deniz: Başkanım, partiye katılış da dahil, yaşama her zaman balıklamasına daldım, sonuçta kaybettim, yani ölçüp biçerek yaşamadım. Yaşamın anlamını bilerek, neyi, niçin yapıyorum bunu bilerek yapmadım, olduğu gibi her şeye daldım. Sonuçta da bu ucuz dalışlar, ucuz kaybetmelere neden oldu. Genelde bugüne kadar kendi isteğimle veya kendi iradem doğrultusunda değil de daha çok ortamın belirleyiciliği doğrultusunda yürüdüm. Ortam beni nasıl düşündüyse, ben de öyle olmaya çalıştım. Bu da bana

YURTSEVER GENÇ KADIN

kaybettirdi. Zaman zaman çok geri çekilirken, zaman zaman çok abartılı durumlara girdim. Sonuçta bunun kaybettirdiğini çok iyi gördüm.

Burada bilince çıkardığım en temel şey, biraz anlayarak yaşama, ölçüp biçerek bir iş yapma, pratiğe yönelmedir. Bu temelde de yaptığım şeylerin sonuçlarını düşünerek biraz sonuç almayı hedefledim. Daha doğrusu bir hedef ve amaç doğrultusunda ilkeli yürüyerek sonuca gitmeyi istedim. Benim kaybettığım temel noktalar genelde bunları yapmamam olmuştu.

Kaybettiren noktalardan birisi de Önderliği doğru anlayamama, yani biraz yüzeysel yaklaşma, düzen kafasıyla yaklaşmaydı. Önderliği anlamada yürek bütünlüğü sağlanamayınca, özellikle yüce değerlere bağlılık olmayınca Önderliği kavrama çok yüzeysel kalıyor. Benim durumum biraz da buydu. Burada Önderliği doğru anlamamanın yolu, değerlere sahip çıkma, değerlere bağlılık, amaca bağlılık geliştirebilirim. Bundan sonraki süreçte de doğru kavrayarak, kendime karşı savaşılarak, aldıklarımı, bildiklerimi yaşamda bir ilkeye dönüştürerek yürümek olur. Doğru bir

savaşım yürütmek, biraz ölçülü olmayı bilmek, değerlere saygılı ve bağlı olmayı bilebilmek... Bundan sonra yürüyüşüm bu temelde olacaktır. Ne kendimi çok abartarak ucuz yaşamak ne de yaşama dalarak, acizliğimi dayatarak yaşayabileceğimi anladım.

Önderlik: Az çok kendini anlatıyorsun. Biliyorsun seninki düzen içi yaşamın kökleştirdiği bir kişilik oluyor. Devrime de biraz maceracı yaklaşmışsın ve bu da seni çok zorladı. Israr edersen daha da zorlayacak. Bu tip yaklaşımdan vazgeçeceksin. Doğrular bizim ortaya koyduğumuz gibidir. Yaşam coşkuları, heyecanları yine bizim ortaya koyduğumuz çerçevede gelişim gösterebilir. Kendi anlayışını, teorini eklektik olmaktan çıkar. Bir ayağı eski yaşamda, eski düzende, bir ayağı hem de çok ölçüsüzce devrim değerlerinde, böyle olmaz!

Bu konularda sağlam eleştiri aldın, epey eğitim de aldın. Sana verilecek her şey verildi. Bundan sonra ikide bir "sorun" deme, yine "kendimi dayatayım" veya "kendimle uğraştırayım" dersin, böyle yaparsan hiç kabul göremezsın ve terslenirsin. Tam tersine, sürekli "ben vereceğim" diyeceksin. Fırla ver, koş ver, savaş ver, örgütle ver, eğit ver, yönet ver, bundan sonra senden beklenen bu! Çünkü bunun eğitimini aldın. Vermezsen, o

zaman sen belalısın, ne yapmak istediğini açığa vurmuyorsun diyeceğiz, düzen kişiliği diyeceğiz. Düzen kişiliği, cehennem kişiliğidir. Devrimde artık bu kişilikten bahsedilir mi? Maceracı kişilik, yine cehennem kişiliğidir. Bundan bahsedilebilir mi? Bunların adını bile artık duymak istemeyiz. Devam edersen kendin kaybedersin, hem de daha çarpıcı bir biçimde kaybın olur.

Kaldı ki çok bilinç aldın, çok şeyi de iyi tanıyorsun. Reformist bir tarzda değil de devrimci bir tarzda yüklen, coşkulu yüklen. PKK'nin devrimci büyüklüğü şurada: En olmazı öldürür, en dönülmezi döndürür, en dönüşmezi

dönüştürür. Buna herhalde sen de kendini iyi yatırmışsın. Zaten bu aynı zamanda yüceleştirir, doğru değil mi?

Deniz: Doğrudur Başkanım.

Önderlik: Dediklerim anlaşılıyor mu?

Deniz: Anlaşıyor Başkanım.

Önderlik: Gereklerine artık hükmedecek misin?

Deniz: Elimden geldiğince hükmedeceğim Başkanım.

Önderlik: İstemli misin?

Deniz: İstem büyüktür Başkanım.

Önderlik: Ne kadar istemlisin? Sonuna yürüyecek kadar bu istem var mı?

Deniz: Var Başkanım.

Önderlik: Ne istiyorsun?

Deniz: Temel olarak gerillayı istiyorum. Ama uzun bir süredir Türkiye çalışmaları üzerine yoğunlaşmalarımız var.

Önderlik: Türkiye yoğunlaşması Kürdistan yoğunlaşmasıdır. Sanıyorum orada da büyük bir Türkiye grubumuz var, onlara da bir şeyler verebilecek misin?

Deniz: Çalışacağım Başkanım.

Önderlik: Gücün var değil mi? Yalnız Türkiye için değil, Kürdistan için de çalışmalarımız var.

Deniz: Başkanım, zaten katılırken Kürdistan çalışmaları için katılmıştım.

Önderlik: Zaten gruba da Kürdistan için katılmıştın. Kaldı ki şimdiden Türkiye'yi çözümlüyoruz. Çözömlenen Kürdistan, çözümlenen Türkiye'dir. Tamamen farkındasın değil mi?

Deniz: Doğrudur, özellikle Önderlik sahasında Türkiye devriminin Kürdistan devrimine bağlı olduğunu anladım.

Önderlik: Bu çok açık! Bence bizim bu devrimle Kürdistan'dan önce Türkiye kurtulur. Son dönemde bunu fark ettin. Türkiye'de düşmana vuracağımız darbe, Ankara ve İstanbul'da devrimin en temel zaferini gösterir. Çünkü oradaki kitle daha çok. Bilinçli, birikmiş, yoğunlaşmış iktidarı almaya hazırdır. Biz geri topluma devrimi zor inşa edeceğiz, ama Türkiye toplumu bizden daha erken bu işi yapabilir. Bu açıdan sarılacaksın Kürdistan devrimine. Kendi

devrimini Kürdistan devriminden daha erken başarmak için sarılıyorsun. Anlaşıldı mı?

Deniz: Doğrudur Başkanım.

Önderlik: Yürüyebilecek gücün var mı?

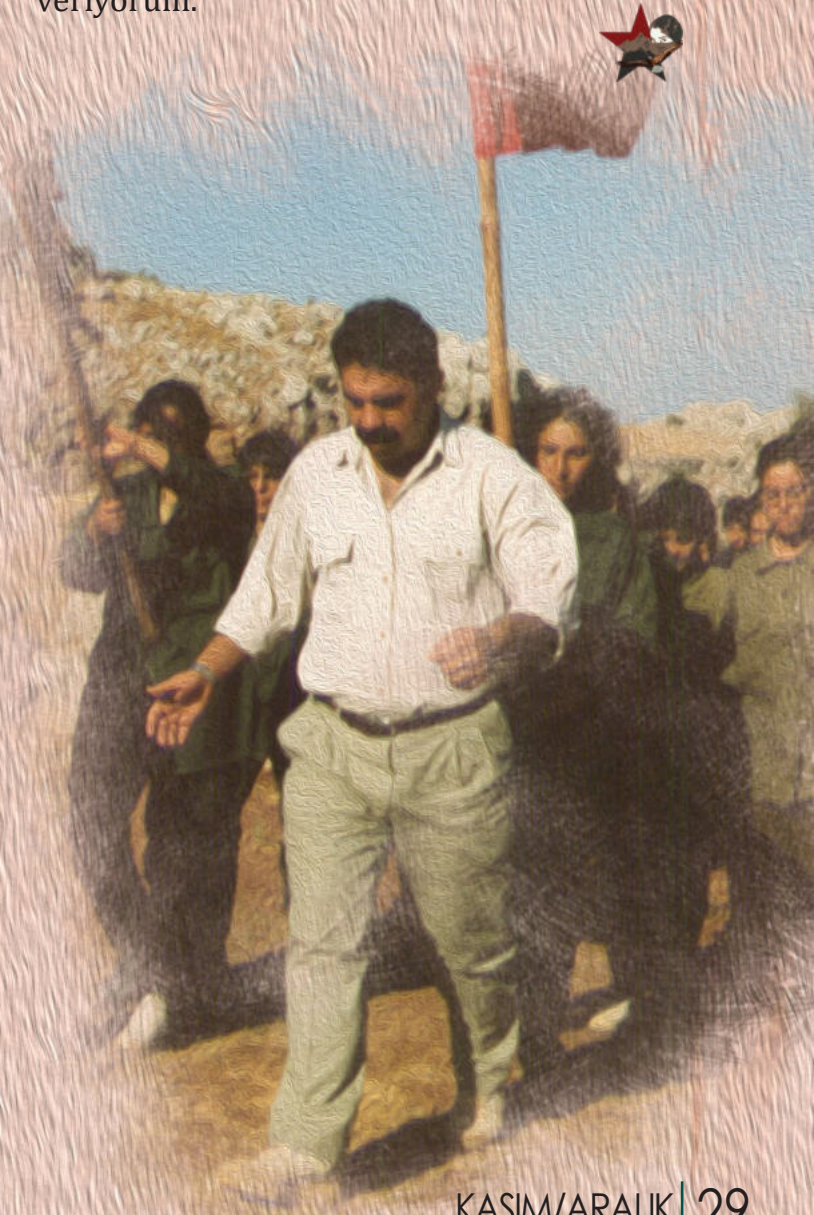
Deniz: Var Başkanım.

Önderlik: Başka herhangi bir istemin var mı?

Deniz: Başka bir istemim yok.

Önderlik: Anlamli ve çerçevesi böyle olan, kesin ikirciksiz olacak bir yürüyüş sözünü ver, seni dinliyoruz.

Deniz: Bu çerçevede, bundan sonraki süreçte, Parti Önderliği'nden, Önderlik sahasından aldığım bilinçle, aldıklarımı ülkede yaşama dönüştüreğime, amaca bağlı olarak yürüyeğime dair Parti Önderliği'nin huzurunda söz verebilirim. Bu temelde, başta Parti Önderliği olmak üzere, partiye, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan ve tüm devrim şehitlerine, Kürdistan halkına ve ilerici insanlığa, buradaki yoldaşlara söz veriyorum.

KÜLTÜRÜN YARATICISI KADINDAN DİRENİŞ KÜLTÜRÜNE

BİNEVŞ AGAL

Kültür kavramının tanımını yapmadan önce kelimenin etimolojisine baktığımızda Latince’de “colere” denilen ve toprağı işlemek, toprağı bakmak, topraktan ürün elde etmek gibi anlamları taşıdığını görürüz. Birçok dilde benzer biçimde telaffuz edilen bu kavram tarımla doğrudan ilişkilidir. Pek çok kavram yıllar içerisinde ilk defa kullanıldığı biçimiyle kalmayarak farklılaşıp daha geniş anlamları kapsayacak şekilde günümüze gelmiştir. Bugünkü anlamda kültür en geniş tanımıyla; bir toplumun yarattığı, onun ürünü olan ve toplumun kimliğini yansıtan, anlam dünyası, zihniyeti, ahlak yasası, sanatı ve bilimi yani toplumundegerlerine, inançlarınaaither şeydir. Kültürü Önder APO, ‘insan toplumunun tarihsel süreç içerisinde oluşturduğu tüm yapısalıklar ve anlamlıklar bütünü’ olarak tanımlamıştır.

Kültür tanımlamalardan da anlaşıldığı gibi direkt olarak insan ile ilişkilidir. İnsanların bir aradalığı toplumla mümkündür. İnsan toplumsuz hiçbir şeydir. Yaratılan tüm değerler, oluşturulan kültür de toplumla anlam kazanır. Toplumsuz insan anlamını yitirdiği gibi kültürü olmayan toplum da anlamını yitirir. İnsan kültürü ile hayatta kalmayı, kendini savunmayı, günümüze kadar varlığını sürdürmeyi başarmıştır. Nesilden nesile, çağdan çağı aktarılan kocaman bir mirastır kültür. Bu yüzden kültürü hem yapısal hem anlamsal olarak toplumdan ve zamandan bağımsız düşünemeyiz. Bu bizleri onun tarihsel ve toplumsal olduğu gerçeğine götürür.

Kültürün yaratıcısının ve sürdürücüsünün toplum olduğunu ve özünde neolitik

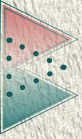

dönemle bağlantısının kadın etrafında şekillendiğini, burada da başat rolü kadının oynadığını söyleyebiliriz. Çünkü kadın fiziki bir varlık olmakla beraber sosyal bir ilişki yoğunluğudur, toplumun da var edenidir. Bu kadının doğasında olan yaratma, üretme gibi doğal özelliklerinden kaynaklıdır. Neolitik çağla birlikte günlük yaşamdan tıbbı, araç gereçlerden bilime, dilden tarıma kadar yaşam kadın öncülüğünde oluşmuştur. Kültürel zenginliklerin başat rolünde kadın vardır. Bu dönemdeki kadının etkinliği, gücü, yaratıcılığı önemli yer tutar. Neolitik çağ her şeyin doğal olduğu, insanların birbirleriyle birlik içerisinde olduğu, yaratılanların toplum adına olduğu herhangi bir ayrılmanın, bölünmenin, sınıflaşmanın olmadığı bir çağ olarak önemlidir. Neolitik toplumdaki kadın kolektif emeğin toparlayıcısı ve yaşamın oluşturucusudur. Merak eden, araştıran kadın, bilgiye ortak emeklerle ulaşp, bunu toplumun ihtiyaçları için kullanmıştır.

Zaman geçtikçe bu bilgiler toplumsal hafızanın oluşmasında en başat rolü aldı. Yaşamın her alanında emek veren kadın, bizzat yaşamın sürdürücüsü olmayı keşfettiği bitkilerden tutalım bunları şifa için kullanma, sahip olduğu bilgiyi paylaşma ve toplumun ortak düşünme, yaşama biçimini değiştiren ve dönüştüren güçlü bir gücü oldu. Neolitik çağda kadının gücü ve yaratımları, kültürü toplumsal yasalara dönüştürdü.

Kadının zihniyeti ile gelişen kültür, eğitsel bir işleve de sahiptir. Kadının hem paylaşımcı olması hem de ilk öğretmen olması bunu kanıtlar niteliktedir. Davranışlarından bilgi ve tecrübelerini aktarımına, doğa karşısında hissedilen coşku ve saygıdan çözümlemeye çalışılan gizemlere kadar pek çok şeyi öğrenme ve öğretme, kadın kültürü ile mümkün olmuştur. Bu haliyle kadın, toplumda kültür taşıyıcısı konumundadır. Neolitik çağın mirası ile gelişen Sümer Uygarlığı kendi eril kültür anlayışını yaratabilmek için kadının yarattığı her şeye saldırmaya başlar. Kadın köleleştirilmeden hiçbir kültürün sömürüye açık olmayacağını bildiği için ilk başta kadına saldırır. Sümer rahipleri inşa ettikleri zigguratlarda kadın kültürünün tam karşısı bir zihniyeti var etmenin yollarını mitoloji, inanç, edebiyat gibi araçlar üzerinden geliştiriyorlardı. Cinsiyetçi

Neolitik çağla birlikte günlük yaşamdan tıbbı, araç gereçlerden bilime, dilden tarıma yaşam kadın öncülüğünde oluşmuştur”

YURTSEVER GENÇ KADIN

karakterle şekillenen bu eril uygarlık, kadının yaratımı olan ahlaki ve politik toplumu kıyıma uğratmanın yöntemlerini en acımasız biçimde devreye koymuşlardı. Belki de hakikatin çarpıtıldığı, eril dilin ve zihniyetin topluma öğreti olarak kodlandığı ilk anlardı bunlar. Eril zihniyetin sözleri bir tanrı buyruğu gibi kutsal kitaplarla meşrulaştırılıyordu. Bir sermaye ve iktidar birikimi olarak ortaya çıkan uygarlık kadının yarattığı toplumsal doğaya müthiş saldırılar yaparak demokratik, eşit ve özgür yaşam kültürünü parçaladı. Bu kimlikssel bir yok oluşa neden oldu. Nihayetinde bir toplum kırımı yaşandı diyebiliriz. İnsanlığın toplumsal bir varlık olarak yaşamasını olanaklı kılan kök kültüre uygarlığın saldırıları karşısında insanlık da varlık mücadelesini verdi. Saldırıları ve hatta soykırımlar karşısında başta kişiler ve gruplar üzerinden bir direniş sergilense de egemen ulus devletler döneminde kitlesel halk hareketleri ortaya çıktı. Uygarlık tarihi boyunca mekanlar değişse de soykırımlar tüm çeşitliliği ile hep olmuştur. Egemen ulus

devletler bulundukları bölgede hakim güç konumuna gelmek için ihtiyaç duyduğu ham madde kaynaklarına erişmenin yolunu verimli topraklara yayılmakta bulmuştur ve bu da sömürgeciliktir. Sömürgeciliğin gelişmesi fiziki zor ve şiddet yöntemleriyle olmuştur.

Kültürel soykırım da bu fiziki zorun bir devamıdır, hatta ondan çok daha tehlikelidir. Çünkü insan fiziki olarak yaşadıklarını belleğinden silemez. Ama kültürel soykırım çok sinsice ve hissettirilmeden yapılır. Dilini, kimliğini, kültürünü ve inancını inkar etmen dayatılır. Oysa insana kimliğini veren kültürü ve dilidir. Bunlar olmadan toplumdan söz etmek mümkün değildir. Yani bir yokluk, kendini yitirme ve yabancılaşma halidir dayatılan. Kültürel soykırımda sömürge olan toplumun iradi ve ruhsal anlamda teslim alınması hedeflenir. Toplumsal imhanın gerçekleşmesi için egemen ulus devletin tüm kurumları seferber edilir. Özel ve psikolojik savaş yöntemleri bu kurumlar aracılığıyla yürütülür.

*“İnsana kimliğini
veren kültürü ve
dilidir. Bunlar
olmadan toplumdan
söz etmek mümkün
değildir”*

Kurumların hepsi bu savaşta adeta yarışarak kendi yöntemlerini başarılı bir biçimde hayata geçirip devlet tarafından ödüllendirilirler. Hatta öyle bir hale gelir ki soykırımı en çok uygulayan kurumlar ve kişiler toplumun en iyileri ve en akıllıları olarak görülürler. Bu soykırımı normalleştirir ama sonuç almak için yeterli değildir. Asıl soykırımdan sonuç alınması soykırımı uğrayanların da bu algı da (soykırımın normalleşmesi algısı) olmalarını sağlama aşamasıdır. Özünü koruyan pek çok toplum kültürel soykırımı maruz kalmıştır. Ama en çarpıcı örneği Kürt halkına uygulanan soykırımdır. Kürtlere uygulanan soykırım neredeyse benzersizdir.

Başlangıçta Kürtlerin varlığı yadsınmıştır ve Kürt adıyla binlerce yıl yaşamış olan bu halkın olmadığı iddia edilmiştir. Tarihi, dili, değerleri ve politik ahlaki yapısı reddedilmiştir. Dili ve kimliği yasaklanan hatta yasağın kanunlaştırıldığı ender bir halktır Kürt halkı. Türkiye devletinin bütün sınırlarında ancak kendi varlığını inkar ederek bir yaşam hakkına sahip olabileceği zorla kabul ettirilmiştir. İnkâr ve imhayı kabul etmeyen, karşısında duran her Kürt katliamlarla, göçle, açlıkla, sürgünle, tutsaklıkla karşı karşıya kalmıştır. Ağrı, Zilan, Dersim ve sayamayacağımız onlarca katliam yüzbinlerce Kürdün ölümü ve onlarcasının da göç ettirilmesiyle sonuçlandırılmıştır. Türk egemen ulus devleti Kürt halkına o kadar akıl almaz soykırım politikaları uyguladı ki artık bu halk kendi varlığına uzak ve varlığından şüphe ederek yaşadı. Örneğin okullarda okutulan marşlarda Kürt çocukları varlığını Türk varlığına armağan edeceğinin sözünü her sabah haykırarak söyledi. Yatılı bölge okulları, ordu kışlaları asimilasyon merkezlerinin en başındaydı.

Hal böyleyken bu halk kimliğinden korkmaya başladı. Çünkü Kürtlüğü başına bela edilmişti.

Kapitalizmin Avrupa'da başlayıp yayılmasıyla beraber sadece kadın kültürü değil kadından bahsetmek bile mümkün olmamıştır. Kapitalizm yayıldıkça özelde erkek kazandıkça devletçi zihniyet kazandı. Devletçi zihniyet ile beraber sömürmeler, katliamlar, parçalanmışlıklar yaşayan toplumlar oluştu. Maddi ve manevi anlamda toplum çürütölmeye mahkûm edildi. Kadını meta olarak gören, cinsel güdülerini tatmin aracı gören bir erkek zihniyeti var karşımızda.

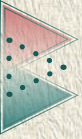
Bugün toplumda yaşanan bu kadar baskı, ezilmişlik, sömürü ile beraber hangi kültürden bahsedilebilir. Kapitalizm tamamen kültürsüzlüktür. Tanımlamalarda bile tahakküm kurmaya çalışan bir zihniyet mevcuttur. Kapitalizm toplumsal olan her şeye karşıdır. İdeolojik olarak belirlediği bireyselliktir. Birey olarak insan toplumda yaşamını devam ettiremez, bu nedenle toplumlar bu denli bunalımlar yaşamaktadır.

Toplumda değişim ve dönüşüme en açık olan kesim gençliktir. Gençlik yılları yaşamın en hareketli, canlı, dinamik, en eylemli olduğu yıllardır.

O yüzden kapitalist sistem gençliği pasifize etmeye eylem'siz kılmaya çalışmaktadır.

Kendi toplumuna yabancılaştırmaya çalışıp savunmasız bırakmaktadır. Öz itibarı ile genç kadınlar özgürlük arayışı en yoğun olan kesimdir. Bu nedenle egemenlerin en yoğunlaştığı kesim olmaktadır. Kapitalizmin uyguladığı politikalar ile genç

“Bizden çalınanları almalı, kadın-genç-Kürt kimliklerimizi korumalı ve kültürel yaşamımızı geliştirmeliyiz”

kadınlar özgürlüklerinden, gerçekliklerinden uzaklaştırılmaya çalışılmaktadır. Gençlik kimliği uyuşturucu, fuhuş, ahlak dışı yöntemlerle hakikatlerinden kopartılmak istenmekte, beyinleri uyuşturulan gençlik ile uyuşturulan toplum yaratılmak istenmektedir. Sanal medya ile aşk, sevgi, duygu kavramlarının içi boşaltılmakta, tek tiplendirilen kadın-erkek ile beraber fiziksel görünüşe indirgenmektedir. Genç kadınları kendi kültürlerinden uzaklaştırıp apolitikleşmesini, ideolojiksizleşmesini sağlayacak birçok liberal yöntem sunulmaktadır. Genç kadınlar taciz, tecavüze maruz bırakılmakta, öz savunmasını geliştiremeyen genç kadınlardan erkek egemenlikçi zihniyet böyle faydalanmaktadır.

21. yüzyılı kadın devrimi yüzyılı olarak değerlendiriyoruz. 21. yüzyılı erkek egemenlikli zihniyete, kapitalizmin tüketimine, katliamlara, diktatörlüklere karşı bir mücadele yüzyılı haline getirecek olan kadınlardır. Biz kadınlar ve Kürtler olarak varlık savaşımı veriyoruz, bundan sonrası özgürlüğü kazanma savaşımıdır. Bizden çalınanları almalı, kadın-genç-Kürt kimliklerimizi korumalı ve kültürel yaşamımızı geliştirmeliyiz. Olacaksa yaşam anlamlı olmalı dedi tanrıça Zilan. Kürt gericiliğine teslim olmayan Beritanlar, Berivanlar, Semalar, Sakineler, Zekiyeler, Arinler ve binlerce ardılları her biri bugüne bir köprü oldular. Baş kaldırmanın, direnmenin adı olup direniş kültürünü oluşturdular.

DI KEVIREK RE DU ÇÛK

Newal Rojhilat

Di demên ku ez li çiyayên Rojhilatê Kurdistanê bûm, erdnîgariyê Kurdistanê bê ku ez bigihîjim vê jî bi hilma azadiyê me dil û can xwe re girêdabû. Dema ku ez nav de bûm jî bi bayê xwe me dikişand azadiyê. Em gerîlayên Kurdistanê, dibe salan jî wan nebînîn tu carê nikarin azweriyê çiyayan berdin. Di jiyan û rêwîtiya wan çiyayên jî ne ji rêzê bû. Jîyan û têkoşîn te dixist ezmûnan û pileyek bilind ji te dihat xwestin. We pir çîrokên gerîlayên azadiyê xwendîye, dibe ew jî ne bi qasî ya hevalên me yê leheng balkêş be lê kêlî de ji bo me bû kêlecan û bîranînek mezin.

Ezmûna min jî bi maran re destpêkir, dema em eyaletê bûn vîdanê marekî bû destpêka çîrokê. Piştê birîndarî heval xwestin bi lez min bigihînin cihek ewlehî ji ber ku rewşa min a tenduristî ne baş bû. Piştê birîndarî bi 6 rojan em gihiştin gel kurye. Gruba me 7 kes bû. Em grubek karma bûn, derveyî min 2 hevalên jin jî hebûn. Ji ber rewşek awarte bû em bi 4 hevalên kurye re bûn. Heval di nav xwe de destpê axaftinê kirin, her hevaleyê nerînê xwe digot, “gelo em heval çawa derbasbikin?” Ew pirsek bû ku her hevaleyê jixwe di pirsîya bû. Ger heval min bidin piştî xwe nabe, ji ber ku dizanin ezê gelek zehmetî

jiyan bikim. Hevaleyê digot, em bixin çenteyekî mezin û bidin piştî xwe. Çenteyek mezin gel me hebû, lê ev rêbaz hem min hem jî hevalan bîda zorlame kirin. Ji ber vê jî ev rêbaz nehat pejirandin. Ez jî pir werimîbûm, ji 55 kilo derbasê 80 kilo bibûm, her diçû rewşa min giran dibû. Ji ber jehra marê ku min ve dabû pir xirab bû û ev jehr giştî laşê min de belav dibû. Yek ji wan hevalên kurye gelek hestiyar bû, digot, ‘emê wisa bikin ku heval qet zehmetî nekişîne.’ Tirsî wî ev bû ku ez di rê de şehîd bikevim. Piştî çend pêşniyaran hevalê ku berpirsê kurye bû pêşniyarek kir û ji xwe pir bawer got, “Niha hemû heval razên, fikrekî min heye, emê sibê vê mijarê çareser bikin.” Ev heval gelek hevalên birîndar derbaskirî bû. Ji ber wê jî di wan mijaran de xwedî tecrûbe bû. Di nav vê werimandin de êvar jî pir zehmet bû vê rojê tirêjîn tavê her diçû dereng dibû. Ev hevalê ku xwedî fikrek bû hemû hevalan xist tevgerê û dest pê dar komkirinê kirin. Fikir ev bû ku bi kursiyek min ji sinor derbasê milê dîtir bikin. Ji ber ku cilê gabardîne êdî ji min re nedibû min cilên fireh li xwe kirî bûm. Vê cilê ser min kêmek qutkirin û min kursiyê ku bi kedek mezin re çêkiribûn re girêdan. Heval ditirsîyan ji ber ku ew rêwîti ji bo min bi eş

“VÊ CARÊ JÎ DI NAV HEVALAN DE NIQAŞÊ; KIJAN HEVAL MIN BIDE PIŞTA XWE DERKET. HEMÛ HEVAL XWE PÊŞNIYAR DIKIRIN”

derbas biba. Min jî vê dizanibû, lê ji ber rêbazek din nîn bû min tu tiştên ku heval gotin re itiraz nekir. Hemû heval min dan ser pişta xwe û ceribandîn, hemû pir bi iddia bûn, digotin “Em wisa dikarin 1 na 5 sînoran derbas bikin.” û her henekê xwe li min dikirin, ev jî xweşiya rêhevaltî bû, rewşê herî giran de jî rêhevalên te ken didin rûyê te. Min re digotin “Tu bûyî kralîçeya Misrî” û her wêneyên min dikşandin. Me destpê rê kir. Hevalekî 80 kilo dayîna pişta xwe ne ew qasî hêsane, ji bo hevalan zehmet bû ew rewş ji bo min jî giran bû. Dengê nefesa hevala dihate min, min dizanî tu heval bê xwestek min ranekir, lê ew rewş min pir zorlame dikir. Piştî demekî dirêj em gihiştin noqta krîtîk. Edî me sinor derbas bikiriba û cihê ku pêwist bû em derbasbikin karakolek hebû, ev ji bo rêwîtiya me xeteriyek mezin bû. Vê carê jî di nav hevalan de niqaşê; kijan heval min bide pişta xwe derket. Hemû heval xwe pêşniyar dikirin. Herî dawî gihiştin encamekî û di nav xwe de plansaziyekî çekirin.

Ger dijmin erîş bike pêwiste em çawa bikin, hat plankirin, heval henek jî dikirin digotin, “Heval Newal ji xwe tû suîkastçiyî, em M16

bidin te, dema dijmin derket pêşiya me hema emê xwe bizivîrin tu jî lê bide. Ji xwe tu li jorî, tu yê baş jî bibînî.” Min jî digot, temam ji bo min qet pirsgerêk nîne. Heval ji ber pelav piyê min de nebû cilekî qutkirin û piyê min ve girêdan. Ji ber cihê ku em derbas bibin pir sitirî hebû û rewşekî awarte de ger min bavêjin erdê sitirî nekeve piyê min vê rêbazê ceribandîn. Ev heval ev qas bi fikar bi min re mûjûl bûn ku agirê cehenemê ku ser laşê min bû ne xema min bû. Beriya ku em destpê tevgerê bikin min ji hevalan bombeyekî desta xwest. Min got, ger tiştêk biqewime û hûn şehîd bikevin bila bombeyekî gel min hebe, ger dijmin min ferq bike ez naxwazim bi zindî bikevim destê dijmin. Heval bombeyekî desta jî palaskaya min ve gîrêdan û em derketin rê. Dema em çûn nobetçî me ferq kirin, ronahî dan ruyê me. Hevalê ku ez pişta wî me jî xwest xwe bavêje kelekê lê nikaribû, ji ber ku ez pişta wî bûm her cihê ters de diçû. Ji ber ez bilind bûm nobetçî ronahî da ruyê min û min ferq kir. Beriya ku ew mermiyekî berde hevalên me lêxistin û wir de kuştin. Piştî dengê silahê dijmin kete tevgerê û erebeyekî bi doçka re hatin li ser me. Di navbera me û wan de pevçûn destpêkir. Doçkaciye ku li ser erebe beriya ku mermî berdê, hevalên me bi fedaitî bombayekî desta avêtin ber erebe, ew erebe zivirî û bi çend taqleyan ji kendalê ket xwarê. Kesên di erebeyan de bi gelemperî îmhaya bûn. Heval min jî kursiyê derxistin, ji ber ku heval bi kursî nikaribûn birevin, pêwist bû em zû birevin, ji ber ku dijmin pişt me de dihat. Ji ber wê jî 2 heval yek ji lingên min yek jî destên min ve girtin û min birin. Kursî jî di wir de hiştin. Piştî demekî ez li ser hişê xwe çûm, êşa min zêde dibû pir caran ez li erdê diketim. Ew heval jî bi vê westandinê hîn bi iddia vê rêwitiyê didomandin. Di rê de ez carekî hatim li ser hişê xwe min got “heval em li ku derêne?” Hevalek ji kurye (ew jî wek min ji Kobanê bû û devredaşê min bû) Henek kir û got “em Girê Mûştênûrin” Disa ez ser hişê xwe de çûm. Ez şiyarbûm hîn jî heval min dibin, min got heval em li ku derêne, gotin “Heval bêdeng be, dijmin pişt me ye” û vê demê hat bîra min ku em ber dijmin derbasbûn û em ketine

pevçûnê. Piştê wî min navê her hevalê yek yek pirsî, heval gotin hemû heval başin lê ez îkna nebûm û min ser hev pirsikir, lê heval gotin “edî neaxive dijmin dengê me bibihîse” Wê demê ez bêdeng bûm min rewşa wan hevalên ku ji bo min bi fedaiyane ketin pevçûnê pir merax dikir lê dibe dengê min biba sedemê windahiya hevalan. Bû sibeh ezê ku her nîv ser hişê xwe bûm nû hatim li ser hişê xwe. 2 hevalê jin pêş dê çûbûn ji ber ku pêwist bû ew zû bigihîştiban cihê xwe. Em jî gihiştin rêyekî ber bi jêr, min got “heval min berdîn!”, gotin “çawa em te berdîn heval”, min got “heval min berdîn ezê xwe xwe biçim”, gotin “çawa biçî?” Min jî got “heval tenê kevirê pêşiya min paqij bikin ezê xwe kaşkim û wisa biçim”. Heval gotin “rastî ger tû wisa bikî pir baş bibe, ji ber ku ev rê te

**“EV RÊHEVALTIYEKÎ BI VÊ
RENGIYE KÛ JIBO KU TE
NEÎŞÎNÎN, JI BER KU TE BI
SEXLEMÎ BIGÎHÎNIN CIHÊ
EWLEH HER RÊ Û RÊBAZ
DIGERE, CANÊ XWE BI FEDAYÎ”**

pir zorlama kir, hem jî ev rê ya berjêr de jî em nikarin te bê êşandin bibin, lê dibe ku rewşa te hîn xiraptir bibe.” Rewşa min ji xwe xireptir bîbû, ji bo min jî wisa çuyîn baştir biba. Nezî 2-3 seat ez wisa kaşkaşî çûm û heval jî kevirên pêşiya min radikirin. Heval her nav xwede henek dikirin digotin, “gelo dijmin dema wê kursiyê ditiye çî fikiriye. Piştê çend seatan em gihiştin hevalên jin û me xwe gihand cihekî ewleh. Piştê hevalên ku me pêşwazî kirin me pîroz kirin. Hem ji ber ku hevalêkî birindar bi saxlem gihandibûn cihê ewlehî, hem jî dema derbas bûyinê de bi encamê pevçûnê de gelek dijmin hatibû kuştin. Gotinekî heye ya dibêje; “Kevirek re dû çûk xistin” Hevalên me jî dû karê serkeftî pêk anîbûn. Rastî de jî em hevalên hevdû yê di heman rê bûn. Min di vê reyê de rêhevaltiya di nav PKK’de hin baştir fêmkir. Di nav civakê di navbera xortekî û jinekî tekiliyên heyî tenê bi hestiyarî tê destgirtin û ajoyan tên neqîşandin. Lê rêhevaltî tişteki wisa ye kû hevalekî xort te dide piştê xwe û tu pir dil rehetî heta dawî jê bawerî, ev rêhevaltiyekî bi vê rengiye kû ji bo ku te neîşînîn, ji ber ku te bi sexlemî bigîhînin cihê ewleh her rê û rêbaz digere, canê xwe bi fedayî datîne holê. Mirin dide ber çavan ji bo ku te xilas bike. Qiymet dayînekî pir bi nirxe. Ezê wan rojan tû cara ji bîr nekim.

KELEBEK KARDEŞLER

Yurtsever Genç Kadın

Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü" her yıl 25 Kasım'da dünyanın dört bir yanından kadınların seslerini yükselttikleri, mücadelelerini dünya kamuoyuna örgütlü biçimde hatırlattıkları bir gün. 25 Kasım'ı önemli kılan ise tarihi Dominik'e uzanan hüznü hikayesi; 25 Kasım, Mirabel Kardeşlerin vahşice katledilişlerinin yıldönümü...

Mirabal Kardeşler olarak bilinen Patria, Minerva ve Maria Teresa, 1930'dan 1961'e kadar Dominik Cumhuriyeti'ni yöneten Rafael Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele veriyordu. Üç kız kardeş, Trujillo'nun, "Ülkede iki tehlike var: Kilise ve Mirabel Kardeşler" şeklinde yaptığı açıklamadan günler sonra 25 Kasım 1960'da diktatörlük polisleri tarafından dövülerek, vahşice katledildiler. Bu olaydan sonra 1981'de yapılan "Birinci Latin Amerika ve Karayip Kadınlar Kurultayı"nda

25 Kasım,"Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü" olarak kabul edildi. O günden bu yana 25 Kasım'da tüm kadınlar sokaklarda kadına yönelik şiddeti protesto ediyor.

Söz konusu cinayetler örtbas edilmek istendi ve cesetler bir arabaya konularak bir uçurumdan atıldı. Böylelikle cinayetlerin, "kaza" olarak gösterilmesi halkın da buna inanması bekleniyordu. Kaza süsü ardından Trujillo'yu destekleyen yandaş gazete El Caribe, cinayetleri "kaza" olarak manşetlerine taşıdı. Kaza süsü verilen cinayetlere ilişkin asıl gerçek ise Clandestina hareketinin kurucuları ve kadroları olan bu kadınların tehlike olarak görülmesi ve tecavüz edilip katledilmeleri idi.

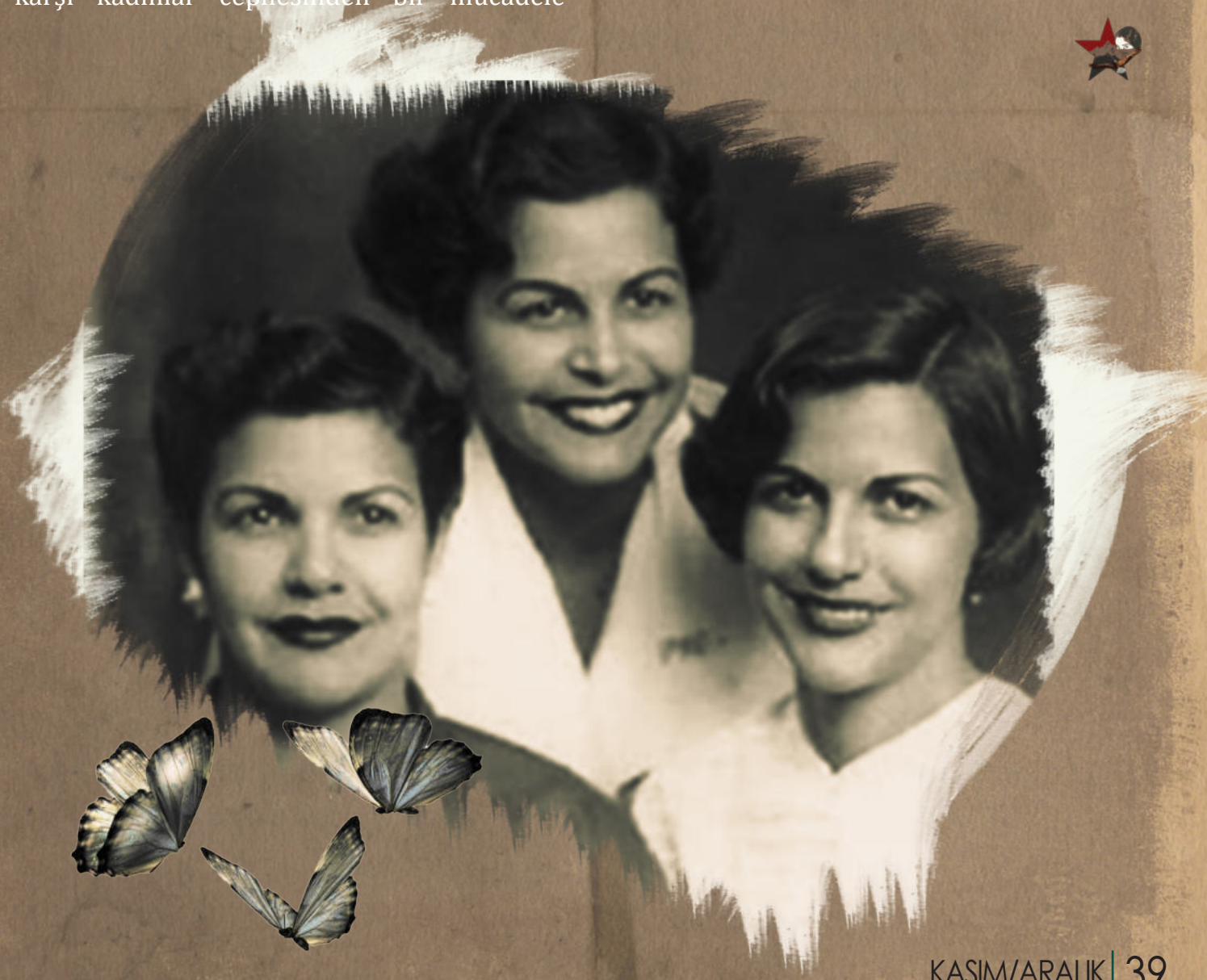
"Belki de bize en yakın şey ölüm fakat bu beni korkutmuyor, haklı olan her şey için savaşmaya devam edeceğiz" (Maria Teresa Mirabel)

"Çocuklarımızın, bu yoz ve zalim sistemde yetişmesine izin vermeyeceğiz. Bu sisteme karşı savaşmak zorundayız. Ben kendi adıma her şeyimi vermeye hazırım gerekirse hayatımı da" (Patria Mercedes Mirabel)

Diktatörlüğe karşı verdikleri mücadele ile sembol haline gelen Mirabel kardeşlerin katledilmesi Dominik Cumhuriyet'inde büyük bir tepki uyandırdı. Mücadeleleri ses getirerek ülke geneline yayıldı. Direniş hareketi güçlendi ve bir yılın sonunda diktatörlük, anti-Trujilo hareketi tarafından düşürüldü. 1981 yılında Kolombiya'nın Bogoto şehrinde bir araya gelen Latin Amerikalı ve Karaipili Kadınlar Kongresinde, Mirabel Kardeşlerin anısına 25 Kasım tarihi "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" olarak ilan edildi. Latin Amerika'nın ilerici kadınlarının bu kararı, aslında faşist diktatörlüklerin şiddetine karşı kadınlar cephesinden bir mücadele

ilanıydı ve 18 yıl sonra 1999'da Birleşmiş Milletler'in kararına dönüştü. 99'daki BM kararı sonrasında 25 Kasım uluslararası düzeyde "Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Uluslararası Mücadele Günü" olarak kabul edildi. Mirabel kız kardeşlerden birinin kod adının "Kelebek" olmasından da esinlenerek; o günden sonra üç kız kardeş, gerek Dominik'te gerek dünyada "Kelebekler" adıyla anıldılar.

1981'den beri 25 Kasım, "Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Günü" olarak anılıyor. Bugün, kadına yönelik şiddetin devlet şiddetiyle nasıl iç içe geçtiğini gösteren ve kadın dayanışmasının şiddetle mücadelede en önemli dayanak olduğunu ifade eden bir gün olarak tüm dünya kadınlarının sokaklara çıktığı bir gün. Dünyanın her yerinde kadınlar bugün eylemler, yürüyüşler düzenleyerek tüm dünyaya özgürlük için haykırıyor.

**ONLARIN İŞİ
ÇÖZMEK İSE**

**BİZİM DE İŞİMİZ
DİRENMEKTİR**

DEVİRİMCİ TUTUM-2

BERJİN ZENDA

Düşman, bizleri küçük düşürmek için çeşitli uygulamalara maruz bırakır. Bunlar küfür etme, alaya alma, çıplak arama dayatma, ve daha bir çok şey olabilir. Amaç, küçük düşürmek, onuru zedelemek, moral bozmak, irade ile değil tepkisel davranışa itmek, tahrik ederek harekete sahip çıkmaya zorlamak ya da direnme gücünü kırarak istenilen doğrultuda hareket etmeyi sağlamaktır. Bunlara karşı verilen her tepki de aynı zamanda düşman için zaafları tespit etmeye giden yolda bir ipucu olabilir. Düşman genel kişilik çözümlemesi yapıp, tepki ölçtükçe artık tespit ettiği zaaflara ve zayıf yanlara yönelecektir. Gençlerin, tüm örgütsel faaliyetlerini düşmandan gizlemesi gerektiği gibi kişisel özellikleri, zaaflı yanları, hatalı hareket tarzı, özlem duyduğu, sevdiği, aşırı tutkun olduğu şeyleri varsa bunların düşman tarafından bilinmemesi için itina göstermelidir. Düşmanın tespit ettiği bir zaaf o genç için derin bir yara, düşman için ise öldürücü bir hançerdir. Düşman bunları öğrendiği an bize karşı bunları kullanmaktan geri kalmaz. Sorgu anında bunlar, düşman tarafından bireyi çözecek işkence yollarına bürünür. Düşmanın asıl öğrenmeye çalıştığı da budur zaten. Halk arasında konuşulanlarla, ajanlardan edindiği bilgilerle veya o genci izlemişse, yönelimleri ve tepkilerinden bunları öğrenebilir. Yurtsever halkımızın, gençlerin zaaflarının yanında bedensel arzuları veya sağlık sorunları da onlara karşı kullanılabilir. Örneğin bir maddeye bağımlı olma durumu varsa, eğer bir sağlık sorunu varsa onun üzerinden, yine açlık, cinsellik gibi güdüsel zaaflar kullanılabilir. Bir sağlık sorunu varsa bu olabildiğince gizlenmelidir. Yine yemek yiyince asla çok iştahlı bir şekilde yenmemeli,

her hareket ve tepkiye dikkat edilmelidir. Yine örgüte karşı güvensizlik, inançsızlık, teorik zayıflık, gevezelik, kararsızlık, zorluğa dayanmama gibi zayıflıklarının olup olmadığı araştırılır. Eğer varsa bunlar düşman tarafından en iyi şekilde kullanılır. Düşman, hep şaşkınlık ve panik atmosferi yaratmaya çalışır. Gözaltında zaten bedensel ve ruhi bir yorgunluk içerisinde yaşanırken bir yandan da bu psikoloji hakim kılınmaya çalışılır. Düşmanın kullandığı en yoğun işkence çeşidi, psikolojik işkencedir. Psikolojik olarak bizi etkisi altına almaya çalışır. Bizlerdeki direnme ruhunu azaltmak, irademizi zayıflatmak, halka,

geçirdikten sonra daha önce söylediği tüm vaatleri bir çırpıda unutarak, işkence başta olmak üzere sahip olunan tüm değerlere düşman bir konuma getirerek en adi ihbarcı, ajan durumuna getirir. Bu politikayla başarılı olamayınca sopa politikasını devreye koyar. Bu kez tehdit etmeye, kendisinin güçlü olduğunu, er ya da geç yakalanılacağını ya da öldürüleceğini, yaşam şartlarının zor olduğunu vb. tehdit ve şantajlarla mevcut direnişten uzaklaştırmayı hedefler.

Düşmanın kullandığı yöntemlerden biri de karşılıklı konuşmaya, sohbete dayalı yöntemdir. Bu yöntem hiç umulmadık anda,

**"AJANLAŞMAK,
AŞAMA AŞAMA
GERÇEKLEŞEN BİR
OLAYDIR. EĞER BİR
TAVİZ VERİLMİŞSE
DÜŞMAN SONUNA
KADAR GİTMEK
İÇİN ASLA
DURMAYACAKTIR"**

partiye, yoldaşlarımıza olan bağlılığımızı azaltıp yok etmek, ve irademize hükmederek çözmeye çalışır. Bu açıdan psikolojik savaş, direnmemiz gereken en önemli aşamalardan birisidir. Bu durum uzun da sürebilir. Kendimizi buna hazırlıklı tutmalıyız.

Düşman, teslim almak için bir yandan havuç politikasını izlerken, maddi olanakları sağlayacağı, iş bulacağı, işkence edilmeyeceği, pişmanlık yasasından yararlanacağı, güvenliğini sağlayacağı vb. vaatlerde bulunup yalana dayalı propagandalarla gençleri kendi saflarına çekmeye çalışmaktadır. Bir kez ele

aniden başlayabilir. Sorguyla hiç alakası olmayan sıradan günlük bir konuşma biçimi gibi başlar. Ancak düşmanın bütün söyledikleri ve sordukları planın bir parçasıdır. Örneğin 'çocukları sever misin, ben çok severim' türünden bir cümle, bir zaafı ortaya çıkarmaya yöneliktir. Burada düşmanın amacını boşa çıkarmak için konuşmamak gerekir. Kesinlikle emniyette, ifadede veya düşman soru sorduğunda cevap verilmemelidir. Bizim düşmanla konuşma gibi bir tarzımız yoktur. Bunu yapan da ilke ve ölçüden uzaklaşmıştır. Sorgulama sürecinde birden fazla, bazen de bir düşman, birçok soruyu aynı anda sorup cevap

verilmesini ister. Düşman bu yolla ağızımızdan kaçıracağımız bilgi ister. Aynı soruyu birkaç soru sonra bir daha sorarak kafa karışıklığı yaratmak ister. Çelişkili cevaplar verilip verilmediğini tespit etmek ister. Tereddütlü konuşmaların, çözülmeye açık kapı bırakacak cevapların üzerinde düşmanın daha fazla yoğunlaşacağı unutulmamalı, bunlardan kaçınılmalıdır.

Çözöldükçe işkencenin artacağı unutulmamalıdır. Düşmanın amacı, sahip olunan tüm bilgileri öğrenmektir ve hepsini almadıkça durmayacaktır. Hatta sonra da yakasını bırakmayacak, bu kez ajan olarak kullanmak isteyecektir. Hep daha fazlasını isteyecektir. Ajanlaşmak, aşama aşama gerçekleşen bir olaydır. Eğer bir taviz verilmişse düşman sonuna kadar gitmek için asla durmayacaktır. Çözülmeye doğru bir adım atmak hatta bunu hissettirmek, düşmana umut verecektir. 'Benim bu söylediğimi düşman zaten biliyor' anlayışına kapılıp bir şey söylenmemelidir. Eğer yapılırsa düşmanın yoğun saldırı ve sorgulamalarıyla karşılaşılacaktır. Önemsiz bilgi diye bir şey yoktur. Düşman için ağızdan çıkan her şey hatta söylenilen bir cümleye verilen duygusal bir tepki bile çok önemlidir ve hepsinden sonuç çıkarılır. Hangi noktada zayıflık gösterilmişse sorgunun seyri o yönde yoğunlaşır.

Bir diğer yöntem de birbirinden tamamen ayrıymışçasına değişik tipler çizmektir. Yani iyiler ve kötüler. Düşman, kendi içinde farklı görevler üstlenir. İyiler grubuna dahil olanlar 'babacan, kurnaz, eski devrimci, yardımsever, direnmeyi öğütleyen vb.' gibi pozisyonlara girerken, kötüler grubuna ise 'küfürbaz, deli, sadist' gibi işkencenin her türünü uygulayanlar girer. Bir grup düşman, kendi aralarında dolaştırarak, içlerinden birine tercihe zorlarlar. Yani zayıf noktayı çözüp plan yaparlar ve bu doğrultuda hareket ederler. Bunlara kanmak, büyük hatadır. Düşman, düşmandır. Bu tipler yaptıklarını öyle titiz ve inandırıcı bir şekilde yaparlar ki, her şeye bir gizlilik havası verirler. Sorgudaki diğer düşman güçlerinin yanında bazen kaba davranır, onlar gittikten sonra ise

"DÜŞMAN İSTER BAŞKA BİRİNİ ÇÖZÜP BU BİLGİLERE ULAŞMIŞ OLSUN, İSTER ELİNDE İSTİHBARİ BİLGİLER OLSUN, BU AÇIDAN DEDİKLERİ DOĞRU OLSA DAHİ BUNLAR KABULLENİLMEMELİDİR"

özür diler 'kendimi gizlemek için yaptım' derler. Kimi zaman sigara verir, çeşitli ihtiyaçları karşılayabileceğini hatta dışarıya haber götürmeyi bile teklif eder. Fakat hepsi planın parçasıdır. İçlerinden biri de sürekli kaba davranıp, işkence ederek bizi iyiler tarafına itmeye çalışır. Bizde onlara sığınma isteği uyandırmaya çalışırlar. Fakat unutulmamalıdır ki düşman, düşmandır. İyi düşman yoktur ve hepsi fırsatını yakaladıklarında en vahşi işkenceleri bizlere karşı uygulayabilirler. Yaptıkları hiledir ve konuşturmak içindir.

Düşman bazen bize dair sağda solda duyduğu, bazen uydurma olan bazen de kesin olmayan bilgileri yöneltir ve bizde her şeyi biliyor havası yaratmak ister. Düşman ister başka birini çözüp bu bilgilere ulaşmış olsun, ister elinde istihbari bilgiler olsun, bu açıdan dedikleri doğru olsa dahi bunlar kabullenilmemelidir. Düşman bilse dahi bilinen şey inkar edilmelidir. Bu her zaman esas alınmalıdır. Aksi takdirde düşman elindeki kesin olmayan bilgiyi bu yolla kesinliğe kavuşturur. Bir diğer nokta ise; kabullenmek de kısmi anlamda çözülmektir. Bu kabul edildiğinde artık başka bilgiler de isteyecektir. Bazen de hiç ilgisi olunmayan eylemlerin kabullenilmesini isteyecek, bunun için işkence yapacaktır. Düşman bunlarla ilginin olmadığını bilse bile bunu yapabilir ve bunu da çözülmeyi zemini sayarak başka kişiler üzerine onların düzenlediği ifadelerin verilmesini isteyebilir. Bunu yapmak mücadeleye, halka, partiye karşı suç işlemek olur. Sorguda yapılacak şey tek şey; direnmek, kabul etmemektir.

**"UNUTULMAMALIDIR
Kİ SORGUDA
SINAVDAN GEÇİRİLEN,
BİZİM ŞAHSIMIZDA
BİR HALKIN GELECEĞİ
VE KADERİDİR"**

Bazen de güvensizlik yaratmak inanç kırmak için 'önderlerin keyif çatıyor seni kullanıyorlar, sen burada işkence görürken onlar gününü gün ediyor' gibi söylemlerde bulunulur. Ya da başka kişiler için 'bu kişi çözüldü, itiraf etti, senin ismini verdi' gibi yalan yanlış ifadelerle etkilemek isteyebilir. Düşmanın amacı; bağlılığı kopartmak, güvensizlik yaratmaktır. İş işten geçtikten sonra yapılan yanlışın farkına varılır fakat o zaman da artık çok geç olmuş olur.

Düşmanın başvurduğu yöntemlerden biri de bizleri çeşitli siyasi tartışma ortamına çekme, çeşitli konular üzerine tartışmadır. Bu yolla teorik düzey, örgüt içerisindeki konum tahmin edilmeye çalışılır. Öylesine özgür bir tartışma ortamı yaratılır ki o an sanki normal, sıradan, zararsız bir sohbet hissedilir. Amaç, rahat ve serbest hissettirip tartışmaya çekmektir. Farkına varılmaz ama bir bakılır ki konu örgütsel işleyişe gelmiştir. Düşman her zaman cevabını bilmediği şeyleri sormaz. Genel tartışma içerisinde cevabını bildiği birçok soruyu da sorar. Amaç kişinin ağzından duymaktır, tahriketmektir. Buyüzdendüşmanla herhangi bir tartışma ortamına girilmemelidir.

Bir diğer yöntem de gözaltında hatta bazen cezaevinde içeri sızdırılan bir ajan yoluyla ortamımızdan bilgi almaktır. Hücreye gönderilen sözde bizle aynı durumda olan biri, bir yandan direnmeyi öğütlerken diğer yandan bilgi almak için çeşitli sorular sorar. Bunlara karşı uyanık olunmalıdır. İster yoldaşımız ister tanımadığımızamabizle hücrede olan biri olsun, örgütsel konularla ilgili konuşmamalı, şüpheyi yaklaşmalıyız. Gözaltındaki tüm tavırların tutumların izlenildiği unutulmamalıdır.

Sorgu sırasında moral oldukça önemli bir faktördür. Çünkü düşmanın temel amacı bizi tecrit edip, moralsiz kılmak, yolun sonuna geldiği düşüncesine kaptırmaktır. Unutulmamalıdır ki sorguda sınavdan geçirilen, bizim şahsımızda bir halkın geleceği ve kaderidir. Bu değerleri düşman karşısında korumak ve onlarca yıllık direniş mirasımıza, partimizin şehitlerine layık bir direnişin sahibi olmak da bizlerin en temel görevidir. Tıpkı Kızıl Yıldızımız Ali Çiçek'in dediği gibi, "Onların işi çözmek ise bizim de işimiz direnmektir."

ÇIMA PKK?

"PKK ji bo min destpêkekî nû ye. Rêbazê gihiştina heqîqetê ye. PKK ji bo min Amargî ye. Fehmkirin û pêkanîna jiyana rast e. Kombûyîna enerjîya gerdûnê ye û veguhestina civaka xwezayî ye, hezkirina dayîk, tekoşîn meşandin li hemberî hişmendiya bavîksalarî ye. Geşkirina agirê azadiyê ye. Wek heval Berîtan dibêje,

*"PKK ezim, tu yî."
Amargî Jîyan Pîroz*

"PKK hêza tolhildanê ye! Tolhildana Dersîm û Zîlan, tolhildanên ji her milan, di şopa Sara û Rukenan Tolhildan!"

Arîn Çekdar Jîyan

**"PKK, hakikate
ulaşmanın, manada helak
olmanın,
özgür kimlikli
yarınlarıdır.**

**PKK, tüm
kötülüklerin intikamını
alan tanrıçalar diyarısıdır.**

**PKK, hakikatin
anlam bulduğu yaşam
kaynağıdır.**

**PKK, kaybedilen her
umudun yeniden yeşerdiği
Kürdistan'ın kırmızı
toprağıdır."**

Amara Xelat

**"Çawa ku min çavê xwe li dinyayê vekir; min xwe bê
nasname, bê hebûn û bê welat dît. Min pirs kir, em kîne
li kune û çawa dijîn? Lê li holê tû kes nebû ku bersîva
min bide. Min xwe bê kes, bê pêşeng, bê dîrok hîs kir.
Ez hatibûm winda kirin. Lê di nava rastiyên veşartî de
jiyanek xweşik, bedew, bi nîrx û bi kedê re hatibû dagirtin
hebû; jiyana Rêbertî hebû. Çawa ku min navê wê bihist
lêgerîna min destpêkir. Min xwe û welatê xwe naskir û
bi wî re partiya lehengiyan naskir. Ew jiyana PKK bû.
Jiyana rêhevaltî û jiyana azad."**

Stêra Sason

"Ji ber ku PKK ji bo min heqîqete, helîna hebûnê ye. Bi taybet weke jineke cîh û wargeha azadî ye. Wargeha mirovahiyê ye. Ji bo min PKK tolgiirtina mafê mirovên bindeste. Taybet jî tolgiirtina hezar jinên ku hatine kuştine. Ji bo min PKK hemû têgehên xweş û bi wate yên giranbuhane."

Sema Dersîm Întîkam

"Ji ber PKK evîne, evîna bê vegere. Cîhê ku min berê xwe dayê ta ku ez bibim legerwanê evîna rast. Ez di hebûn û statûya xwe û gelê xwe de bidim îspat kirin. Ji ber ku PKK cîhê veger li koka xwe ye."

Amara Tîjda

"PKK bersîv û çareserî ye. Bersîve ji bo hezar nakokî, pevçûnên ku dijmin di nav me de çandî. Bersîve ji bo hezar şehîdên berxweder. Bersîve ji bo hezar tekoşînwanên ku nav PKK'ê de dibin yek. Çareserî û azadî ji bo hemû gelên bindest."

Şervîn Diyar

TU XERC DIKÎ AN JÎ TÊ XERC KIRIN?

Ranya Eta

Dema em dibêjin ol ihtimalekî mezin Îslam, Xirîstiyantî an jî Yahudîtî tê bîra me. Lê mirov dikare bêje ku di serdema ku em tê de dijîn –serdama modernîteya kapîtalîst- ola lîberalîzm serwer e.

Lîberalîzm? Ew çi ye û çawa dibe ol? Tabi em fêrbûn ku di olan de xwedê her tim hebûnekiye ku naye nasîn, ku naye dîtîn. Xwedê danakeve cîhanê, ne wisa? Lê xwedêyê serdema me xwedeyekî ye ku hema hema di bêrîka me hemûyan de ye. Pere... Ê ev xwedê ji me bi taybetî yek tişt dixwaze: Xerçkrin, serfandin. Hemû sîstem derdora pere dizivire. Em gihiştin astekî ku pere buye armanc û maneya hinek mirovan. Ên ku xwediyê perene dikarin rehettir jiyan bikin û qaşo bi jiyana xwe ya erzan razî ne; ên din jî

hemû jiyana xwe de hewl didin xwe bigihînin pere, her ji bo pere dixebitin. Niha bi vî şiklî em dibin xwediyê pere an pere xwediyê me??? Di vir de em vedigerin mijara pênasekirina xwedayê îro. Em hema bêjin pere tawanbar e wê nerast be. Pergala kapîtalîst tê maneya zihnetiyeta faşîst, sûdwergirtin, talankirin, dagirkirin, derewkirin, tecawuzkirin û hwd. Lê em di pergalekî wisa jiyan dikin. Em jiyan dikin, tahamûl dikin û heta (bê zanabûn) pêşdixin. Ji bo ku em xwe û nêzîkatiya xwe fêm bikin divê em li diyalektîka madde-mane û qutkirina têkîliya obje-subje binêrin.

Diyalektîka Madde-Mane

Ger Rêbertî û projeyên vî ên jiyanekî azad bûn alternatîfêkî ji bo mirovahiyê, ev sedema xwe

avakir. Bi taybetî ji bo ku desthilatdariya xwe tam xurt bike navbera obje (nesne) û subje (özne) qutbûn avakir. Her zindî divê xwe û derdora xwe hem wek nesne hem wek özne bigre dest. Ji ber ku tu hem çavderî dikî, xwedî hêza guhertin û bandorkirin î (rewşa subjebûnê), hem jî tiştên din te bandor dikin, te diguherînin (rewşa objebûnê). Dema te obje û subje ji hev qut kir encam çi dibe? Mantiqa ku jê derdikeve ev e ku hinekan aktîf in, çavderî dikin, şikil didin, rêvedibin, hukum dikin; û hinekan hene ku pasîf in, tên çavderî kirin, tên rêvebirin. Esas hiyerarşî û desthilatdarî wiha xwe ava dike. Dibe ku Darwin, Aristoteles û hwd bên bîra me. Ji ber ku wan zîlamên zanistê(!) tam xizmeta vê zihniyeta çewt kirin. Hiyerarşî, zayendperestî, faşîzm û dagirkerî bi vê mantiqê rewa dibe, mîna ku tiştêkî xwezayî ye ku cinsekî xwe jorî cinsekî din bibîne, an jî netewekî xwe jorî netewekî din bibîne

"Dema te, ev pêlav xwe kir, ev erebeya biha kirî an ev makyaj lêk (be) piştgiri didî wan listokan, tu re xwe dibî reklama vî jiyana k

ji nêrîna kûr ya Rêber APO digre. Mêzekirina Rêber APO pergala em tê de dijîn eşkere deşîfre kir. Li gorî felsefeya Rêber APO di jyanê de diyalektîka madde û mane heye, yanî di her zindî, di her hebûnê de hem heqîqetekî maddî (mînak şiklê vî hebûnê) û maneya vê heye (rih, fikir, metafîzîk). Ji bo ku şênbertir bibe; Însan hebûnekî ye. Hem bedenekî vî heye (madde) hem jî fikir, çand û rihê vî kesî heye (mane). Lê zehniyeta desthilatdar ji bo ku desthilatdariya xwe li ser jin û civak ava bike vî mane û madde ji hev qut kir, di zehniyetên me de qutbûn

û bin vê hincetê qetliyamên herî tirsînak pêk tîne. Ti eleqaya vê zihniyetê bi xwezayî an jî "qanûnên xwedayî" nîn e! Qutkirina diyalektîk subje-obje tam jirêderketinekî mezin e. Lê mantiqa ku pergala kapîtalîst û ola xwe Liberalîzm pîroz dikin ji ev mantiq e.

"Hele tu rehetiya xwe binêre!"

Ji bo ku em vegerin mijara xwe. Qutkirina madde-mane û obje subje jiyana me jehrî kirin. Bandora vî ser jiyana me di jiyana

takekesî, ezezî û di serfandina me de diyar dibe. Ji ber ku bingeha lîberalîzm ew e. Di îdeolojiya lîberalîzm de şexs tê pîrozkirin. Ger em pênaseyekî hêsan ya lîberalîzm bîgerin, em dikarin wiha şîrove bikin: Lîberalîzm ji şexs re dibêje “Dev ji civakê berde, hele tu rehetiya xwe binêre, destpêke xwe bifikire, cîhan derdora te dizivre, divê tu destpêk ajoyên xwe tatmîn bike, xerç bike, bixwe, vexwe; duh ji bîra bike û pêşarojê jî nefikire” Yanî şexsekî wisa tê afirandin ku pêwîstiyên xwe ji pêwîstiyên civakê bilindtir digire. Lîberalîzm olekî ye ku mirovan bêterbiyebûnê terbiye dike. Niha ku teknoloji pêşket, amûrên propaganda yên pergalê jî pêketin. 24 saet em bi propaganda ya ku ajoyen me geş dike ve rû bi rû dimînin. Jinên tazî, seks, xwarin, vexwarin, maddeyên hişbir û hwd. Mesaj zelal e: Xerç bike; hem pereyê bêrîka xwe xerç bike, hem rihê xwe teslîmî min bike. Ji xwe di pergala kapîtalîst de ewqas

wiha nêzîkî xwe, civak, mirovahiyê û derdora xwe bibin? Em kî ne? Xwedê an kolê ne?

Koletiya kor

Di felsefeya me de madde û mane ji hev qut nîn e. Cihê kû madde hebe mane jî heye û tersî vî jî. Em dikarin mînakên şênber bidin: Pêlavekî ADIDAS wekî tişteki maddî xuya dike, ev zelal e. Niha aliyê vî ya manevî jî heye. Em nebêjin ku rihekî vî heye û hwd. Lê ev pêlav tişteki temsîl dike, ji çandekî tê, dema tu pê dikî hissiyatekî dide te û bi niyetekî hate afirandin. Tu dikarî pêlavekî ji rêzê jî li xwe bikî, ne wisa? Lê tişteki te dikşîne ku tu vê pêlavê, an jî arabayê falan marka an jî modela herî nû ya iPhone dikirî. Tişteki te dişkîne ku tu makyaj dikirî û rîmel li çavên xwe dikî. Ne pêlavê Adidas, ne rîmel û ne erebeyekî biha pêwîstiyên me yên jiyana ne, yanî herî kêr em dikarin bê wana jî nefes

cîgara kişand, ev
kir, tu (bê zanebûn jî
klama wan dikî, tu bi
kirî û sexte”

zêde tê hilberandin, ji pêwîstiyên me zêdetir in. Her kes êdî dizane ku ger mirov hemû gidayên cîhanê wekhev belav bike, wê her kes têr bibe. Her kes dizane ku pêwîstiyên me bi 4-5 cûreyên pêlav nîn e, lê em dikirin; her kes êdî dizane ku xwarina em dixwin çiqasî jehrî ye, lê em dixwin, heta zêde jî dixwin û dema me zêde xwar jî em pişman dibin lê rojekî şun ve heman tiştî dikin. Ruxandina xweza, feqîrtî, şiddet, tecavuz, xwekujî... ma pir hewceya şîroveyan heye? Em dikin an jî temaşe dikin. Ev li gorî kîjan exleq guncav e? Em çawa dikarin

bistînin. Ne xwe dema min ev pêlav kirî, dema min ev makyaj lêkir, çi maneya vî heye? Wan hilberînan kî çêdike? Sektora moda çêdike. Li gorî çi çêdike? Modelên nû ên xweşikbûnê derdixin, propagandaya wan vekirî di reklaman de, an jî veşartî di filman, rêzefilman, dijîtal medya yan jî vîdeoyên mûzîkê de dikin. Çima tê hilberandin? Ji ber tenduristî? Ji ber ku faydayê wan ji bo exleq, civak an hwd. heye? Wan tiştan aliyekî tîr hilberandin ji bo zîkê pergala kapîtalîst a ku têr nabe bê dagirtin (pere); aliyê din mijarekî hin kûrtir heye: Wekî

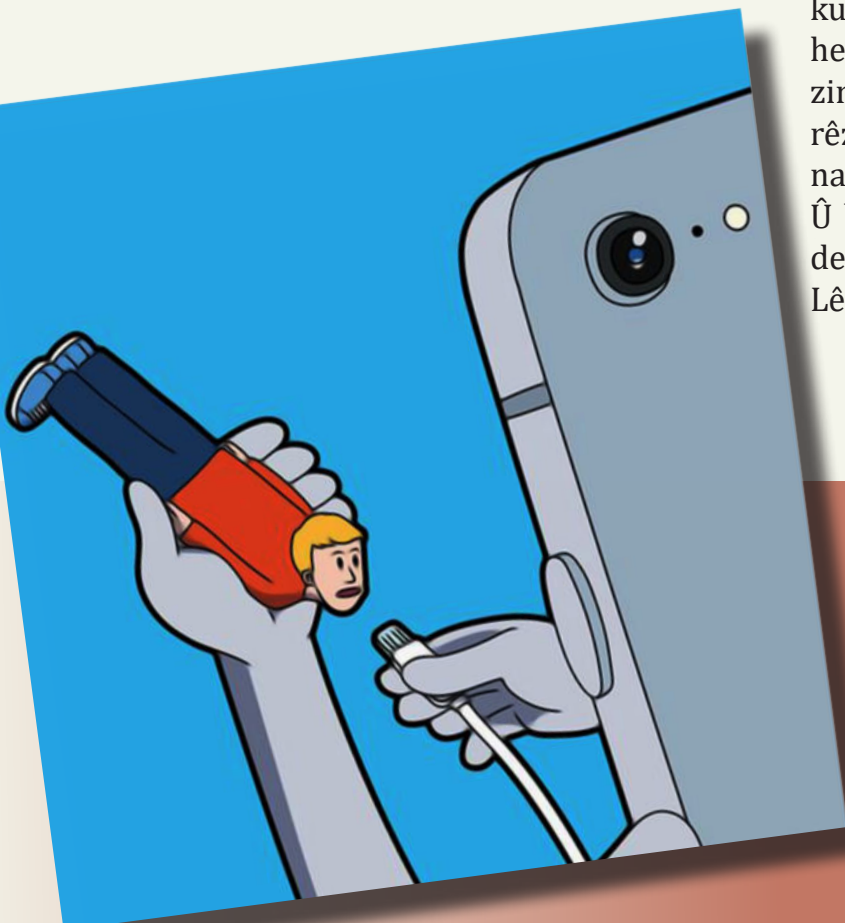

YURTSEVER GENÇ KADIN

ku me jor anîbû ziman aloziyên cîhanê ne kêmin, heta zêde zêde ne. Me ji xwe re pirsî ka gelo em çawa di krîzên ewqas mezin ên ekolojîk, aborî, însanî, civakî û exleqî de bêdeng dimînin, temaşevan dimînin. Esas lîberalîzm û amûrên vî yên şerê taybet (bi taybetî ragihandin) perde ser perde, diwar ser diwar derdora me de ava dike. Tu 24 saet xwe, nefsen xwe bifikirî, rehetiya xwe, jiyan xwe bifikirî, çiqas wextê te ji bo civak dimîne? Sektora moda, film, rêzefilm, dijîtal medya û spor tam jiyanekî sexte û teng diafirînin. Ji ber vî em dîsa dibêjin: Dema te, ev pêlav xwe kir, ev cîgara kişand, ev erebeya biha kirî an ev makyaj lêkir, tu (bê zanebûn jî be) piştgirî didî wan lîstokan, tu reklama wan dikî, tu bi xwe dibî reklama vî jiyan kirêt û sexte. Tu difikirî ku tu wana dikirî, bikartînî, xerç dikî û xilas. Lê esas ê ku tê bikar anîn tu yî. Rihê me tê xerçkirin, bi mêjiyên me tê lîstin, hestên cûr be cûr di me tî afirandin dema em wan tiştan xerç dikin. Em dibin mîna koleyan ku xwe di asta xwedê de dibînin. Koletiya herî mezin jî koletiya xwe nedîtin e...

“Ez dixwazim mêjiya xwe vala bikim”

Helbet yek ji amûrên ku li di şexsê dewletê qirker-faşîst a Tirkiyê de derdikeve pêş rêzefilm e. Çanda rêzefilm di civakên Tirkiye de pir navdar bûn, heta ewqasî tê pêşxistin ku di gelek welatên Ereban de jî belav bû. Mirov nema kare bêje sektora rêzefilm- divê e navê vî bikin endustriyekî mezin. Dîsa em xwe bi pîrsekî rû bi rû bikin: Çukur, Aşk-ı Menun, Kiralık Aşk û hwd. – çi fayda, çi mesaja wan rêzefilman heye? Gelo me pir perwerde dikin? Gelo em tiştên hewce ji bo jiyanê fêr dibin, ji bilî fitne fesadiyan û tîkîliyên evîne herî dramatîk, ku Shakespeare bîle matmamayî maba? Gotinê dayîkek hebû. Dema jê re tê gotin “dev ji wan rêzefilman berde” ew jî dibêje “belayê xwe ji min vekin, ez dixwazim mêjiya xwe vala bikim.” Esas sedema esasî a temaşekirina wan rêzefilman jî ew e. Xwezî me mêjiyên xwe vala bikira bi vî awayî, lê rastî ne wiha ye, berovajî, mêjiyên me tê dagirtin. Dibe ku em ê bibêjin: “Wan rêzefilman min bandor nakin”, lê di her saniyê de her kêlî de em bi propagandaya lîberalîzm re rû bi rû dimînin. Şêwaza axaftina lîstîkvanan, henekên ku tî çêkin, cil û makyajê ku tê bikaranîn, hestiyarbûna me, xwestekên me bi awayekî zirav tê bandorkirin. Kes jî bila nebêje “falan rêzefilm cûda ye, mesajên civakî dide”. Em nabêjin wana temaşekirin pir xirab û haram e. Û bi rastî jî di demên dawî de hin rêzefilman derketin ku hinekî ji konseptê klasîk derketin. Lê modela jiyanê, prototîpên şexsan dîsa jî

“Şêwaza axaftina lîstîkvanan,
tî çêkin, cil û makyajê ku
hestiyarbûna me, xwestekên me
zirav tê bandorkirin

li gorî pergala kapîtalîst hatin amadekirin. Di piranî rêzêfilman de nêzîkatiyekî pasîf beramberî pîrsgirêkan, çareseriyên şexsî, têkîliyên zayendperest, ruh halekî xemgîn û hwd. tên fêrkirin. Kesayetên çêkirî, jiyaneke çêkirî, hestên sexte û rojevên vala. Ev kesên ku di rêzêfilman de tên temsîl kirin di jiyana esasî de nîn in. Biçin û bîgerin ev jina ku 24 saet makyaj di ruyê vê de zeliqî ye û li mitfaxê de jî bi kirasê xwe re xwarin çêdike. Lê bombardimanekî wiha heye ku pergala kapîtalîst dike armanc; şiklê jiyana civakê li gorî modelên rêzêfilman biguherîne. Bi civak re tê lîstin – azweriya şexsan tê bandorkirin û ev kesan jî hewl didin tarzê jiyana rêzêfilman teqlîd bikin. Çi derfetekî mezin ji bo deweta qirker û faşîst a TC, ku ciwanên Tirkiye û ciwanên Kurdistanê bi rojevên vala mijul bike, ber çavên ciwanan bigire ku alozî û felaketên pêşiya xwe nebîne, nîşkekî kor û lal mezin bike û civaka Kurd vesazbike. Jiyana ku tê temsîl kirin dawî de jiyaneke liberal e, tarzekî burjuva ye. Çanda rêzêfilm a ku li Tirkiye her diçe xurttir dibe tam tecavuzê çand û mêjiya mirovan e. Ne ku em rêzêfilman temaşê dikin, esas ev ferasetekî di me de ava dike.

Mijar ne mijara heram û helalê ye!

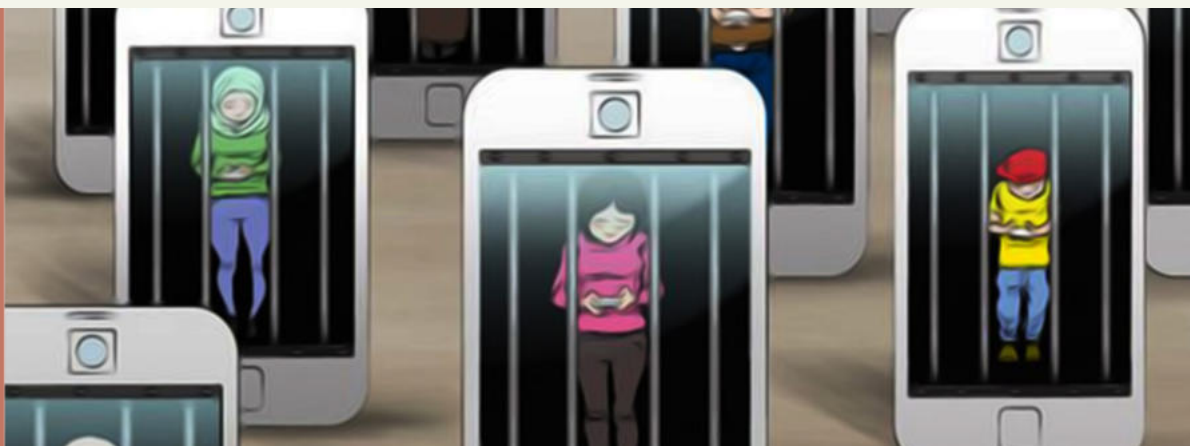
Dema em wan tiştan dinirxînin, ne ji bo ku em dev ji her tiştî berdin û xwe odeya xwe de kilît bikin. Helbet dema te ji xwe re pêlavekî kirî, makyaj lêkir an jî rêzêfilmekî temaşekir tu naye darizandin, tu nabî “însanekî xirab”.

“Lê divê em her kêlî
baldar bin, mesajên
veşartî ya pergale
bibînin ku em karibin
xwe ji jiyaneke wiha xilas
bikin”

Lê divê em her kêlî baldar bin, mesajên veşartî ya pergale bibînin ku em karibin xwe ji jiyaneke wiha xilas bikin. Ji ber ku jiyana ku em dimeşînin ji pergale tê rêvebirin, bandor kirin. Em bi xwe çiqas xwediyê jiyana xwe ne? Em çiqas bi xwe maneya jiyaneke diafirînin? Ev pirsên esasî ne ku divê her kes ji xwe re bipirse. Mafê me heye ku em jiyana xwe bi dest bixin û berpirsiyartiya me jî heye ku em cîhana xwe biparêzin, civakbûna xwe xurt bikin. Rêya azadiya me jî ev rê ye û her tişt bi zanabûna me destpêdike. Em dikarin perdeyên lîberalizmê, zîncîrên kapîtalîzm bişkînin.

henekên ku
tê bikaranîn,
ne bi awayekî
n”

ÜNİVERSİTELİ GENÇ KADINLARA!

Legerin Artemetan

(Komalên Cîwan Kordinasyon Üyesi)

Değerli Yoldaşlar!

Üniversitelerin tarihi süreç içerisindeki ve günümüzde var olan durumuna dair gelenen aşamayı önceki sayımızda belirtmiştik. Bu temelde bizler için en önemli sorunlardan biri olan üniversitelerin bu süreçte gereken rol ve misyonu niçin tam anlamıyla oynayamadığının nedenlerine ve neler olabileceğine ilişkin yürüteceğimiz tartışmalar olacaktır. Elbette günümüzü değerlendirirken tarihsel durumdan bağımsız ele alamayız.

Akademi, ilim ve bilim yerleri toplum içerisinde her daim önemli bir konuma sahip olmasına rağmen bugün bu yerler tam anlamıyla bu tanıma uymamaktadır. Özellikle kapitalist modernite sisteminin bunda önemli bir rolü vardır. Kapitalist modernite, üniversiteler üzerinde kendini örgütlediği gibi üniversiteleri kendi

emelleri çerçevesinde kullanmaktadır. İlim yerlerinin toplum endeksli olması gerekirken, gelenen aşamada bu yerler modernite güdümünden, iktidardan kendini kurtaramamış durumdadır. Üniversiteler açısından bu durum neyi göstermektedir? Her üniversite öğrencisinin bunu sorguladığını ve nasıl olması gerektiği noktasında arayışı olduğuna inanıyoruz. Nitekim bilmekten öte harekete geçmeme hali hala gelenen aşamanın vahametini göstermektedir.

Toplumdan kopuk her ilim yeri iktidarın yuvası olduğu gibi aynı zamanda çarpık bir yapılanma dediğimiz bu sistemin mühendisliğini yapmaktadır. Halbuki tarihte her daim okul, akademi gibi ilim yerleri toplumun sorun ve yetersizliklerine çözüm yeri olmaktadır. Günümüzde ise tam tersi bir rol içerisinde olduğu görülmektedir. Tarihte insanlar hakikati topluma, halka gösterme adına akla hayale gelmeyecek

işkenceler yaşamış, yaşamlarından olmuşlardır. Tek amaçları toplumu doğru bilinçlendirme, topluma ahlaki, politik yönde öncülük ederek toplumun temel görevlerini yerine getirmektir. Tabi her hakikatin dile gelme noktasında kendisiyle getirdiği zorluklar olmuştur.

“Kapitalist modernitenin çıkış aşamasından günümüze kadar ilim yerleri ilk kez iktidar amaçlı kullanıldı.” analizi doğru değildir. Öyle değerlendirmiş olursak tarih çözümlememizde yanlışlıklar olduğu gibi, hakikate ulaşmada da temel yanlışlar olacaktır. Erkek egemen zihniyetin, hiyerarşinin, sınıfın olduğu her yerde toplumun bilime ulaşmasında bir direnç olmuştur. Bilgi; iktidarların, şamanların, kurnaz erkeğin kendi emelleri için kullandığı bir koz, köleleştirmenin bir aracı olmuştur. Bunu en çok da kadın üzerinden yapmıştır. Kadının bilgeliğinden faydalanıp kadını en kirli şekilde kullanmıştır. En değme demokratik görünen Avrupa tarihine baktığımızda dönemin ilim noktasında çığır açtığı gösterilen Bacon, Engisizyon mahkemelerinde

**“POZİTIVİST DÜŞÜNCEYLE
OLUŞTURULMUŞ BİLGİ ÇAĞI,
NASIL Kİ DÖNEMİNDE
BİLGİNİN ESAS KAYNAĞI,
OLUŞTURUCUSU OLAN EN BİLGE,
TANRIÇA OLAN KADINLARI
CADI AVI ADI ALTINDA
YAKTIYSA ŞİMDİ DE EN GÜZEL,
DEĞERLİ OĞUL VE KIZLARI
KİMYASAL SİLAHLARLA
BİTİRMEK İSTİYOR”**

yargıç olup, cadı avı adı altında yakılan kadınlar üzerinden tezini oluşturmıştır. Belirtmek istediğimiz husus tam olarak bu olmaktadır. Toplum gerçekliğinden kopuk, topluma hizmet amaçlı olmayan ilim katliam, pogrom, soykırım dışında başka bir şey getirmeyecektir. Sadece devleti, iktidarı koruma amaçlı bilim, toplum karşıtı vahşeti yaratacaktır. Günümüz için bilim, teknoloji çağı tam da bu tabloyu göstermektedir. Pozitivist düşünceyle oluşturulmuş bilgi çağı, nasıl ki döneminde bilginin esas kaynağı, oluşturucusu olan en bilge, tanrıça olan kadınları cadı avı adı altında yaktıysa şimdi de en güzel, değerli oğul ve kızları kimyasal silahlarla bitirmek istiyor. Sizler de takip etmişsinizdir; en son 17 gerilla arkadaşımız kimyasal saldırı sonucu katledildi. Her gün neredeyse Kürdistan dağlarına dönük kimyasal silah kullanımı sonucu arkadaşlarımız katledilmektedir. Onlar Önderlik ideolojisi ile beslenmiş hakikat arayışçısıydılar. Onlar PKK ocağından öğrendikleri ilmi topluma ulaştırmak isteyen hakikat yolcusuydular. Şimdi ise faşist, sömürgeci tiranlar tarafından katledilmektedirler. Nasıl ki cadı avı adı altında kadınlar yaftalanarak katledildiyse, şimdi de bu ülkenin en değerli gençleri terörist denilerek katledilmektedir.

Tarihten günümüze araçlar değişmiş olsa da devlet ve iktidarların amaçları hep aynı olmuştur. Toplumun, halkın hakikate ulaşmasını engellemek için elinden gelen her türlü hoyratlığı, vahşiliği yapmıştır. Eski tarihte yaşanan vahşilik yâd edilerek sanki günümüzde yaşanmıyor algısı tamamen bir yanlış olmaktadır. Hatta tam aksi, günümüzde yaşanan durum çok daha felaketler getirmektedir. Modernizmin maskesi altında çok daha fazla faşizm, sömürü yaşanmaktadır. Ortaçağ döneminde yaşanan kadın kırımlarına “karanlık çağ” denilip bu durum geri görülürken

“AHLAKİ VE POLİTİK TOPLUMDAN UZAK İLİM, BİLİM GİTTİĞİ HER YERE SAVAŞ VE KATLİAM GÖTÜRECEKTİR”

günümüzde ise çok ileri bir dönemdeymişiz gibi “bilim teknoloji çağı” denilmektedir.

Faşizm hiçbir dönemde bu kadar hortlamamış, hiç bu kadar derinlikli soykırım yaşatmamıştır. Ortadoğu ve özelde de Kürdistan, NATO’nun silahlarını denediği laboratuvar yeri olarak kullanılmaktadır. Bunun başını da işgalci, faşist TC devleti çekmektedir. Faşist devletler bilim ve teknolojiye nasıl geliştiklerinin, daha fazla nasıl silah yapılıp gövde gösterisini bu savaşlar üzerinden yapmaktadır. Ahlaki ve politik toplumdaki uzak ilim, bilim gittiği her yere savaş ve katliam götürecektir. Toplum bu bilimin ya kobayı ya da yaşamını sürdürdüğü ülkesi deney yeri olacaktır. Kimyasal kullanımı sonucu bu ülkenin en yiğit gençleri katlediliyor ve bunlar karşısında bizler hiçbir şey yapmıyor, susuyorsak, okuduğumuz ilim de bilim de bizim değil, iktidarın olmaktadır. Bu şekilde

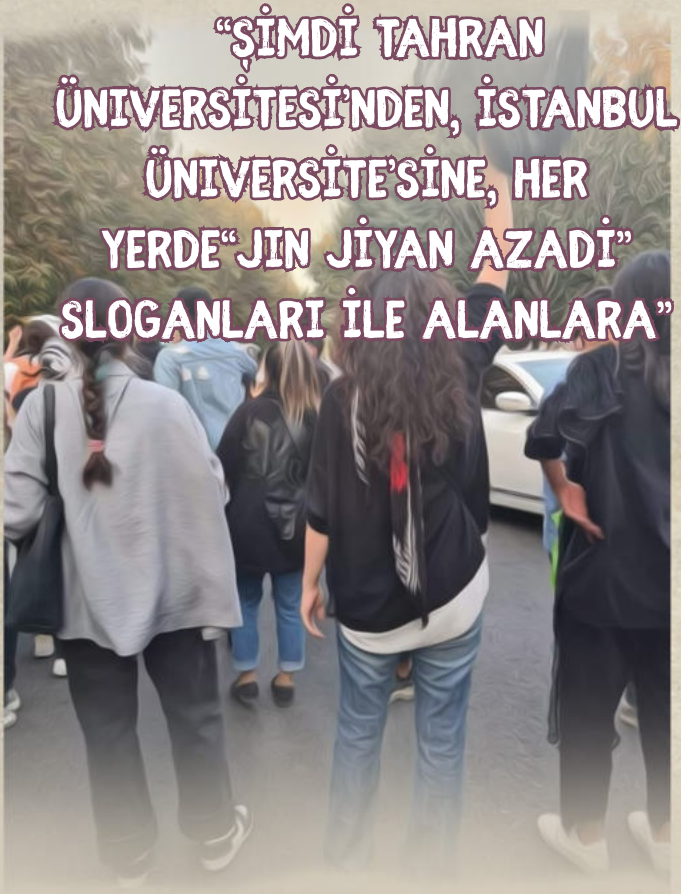
üniversiteler sistemin, düzenin kendini var kıldığı yuvalar olmaktadır. Okumak, ilim öğrenmek bilinçlenme hareketi olmaktadır. Bilinç kazanma da anlama ve farkına varmakla olur. Bu da bizi hakikate götürür. Bütün ilim yerlerinin amacı hakikatin nerede, nasıl olacağını gösterir. Şimdi üniversitelere bakalım, görev ve sorumluluklarını yerine getiriyor mu? Kürt halkı bu kadar ahlaksızca ve vahşice bir saldırı altındayken, bizler bilimi toplum için yaptığımızı söyleyebiliriz miyiz? Bilmek, duyarlılık oluşturur. Katledilen gerilla arkadaşların görüntüleri yayınlandığında kıyamet koparmamız gerekirken, hiç bir şey yokmuş gibi okulumuza devam etmek hangi ilimde yazmaktadır. Ne kutsal kitaplarda ne de tarihte böylesi bir şey yazılmıştır. Bırakalım yurtseverliği, insani olarak ele aldığımızda bile buna sessiz kalmak, bizi vicdani bir sorgulamaya götürmelidir. Kuşkusuz buna karşı koyan, kabul etmeyen binlerce kişinin olduğunu biliyoruz. Nitekim sadece karşı koymak yetmemektedir, harekete geçmeliyiz. Toplumun öncüsü olmak bunu gerektirir. Bilinç, harekete geçmeyi gerektirir.

Son süreçte sizlerin de takip ettiği gibi Jina Amini’nin sözde ahlak polisleri tarafından darp edilip katledilmesi sonrası Rojhilat Kürdistan ve İran’da ortaya çıkan ve hala en etkili bir şekilde devam eden serhıldanlar devrim umudu yaratmaktadır. Birçok kişi bu serhıldanlarda katledilmiş olmasına rağmen, bu serhıldanlar soluksuz bir şekilde devam etmektedir. En az TC devleti kadar faşist bir zihniyete sahip olan İran Molla Rejimine karşı ortaya çıkan halk serhıldanları bizler açısından da umut yaratmaktadır. Tüm Dünya kadınları “Jin Jiyan Azadi” sloganıyla erkek egemen zihniyetine karşı kenetlenen bir ruh oluşturmuştur. Kadın Özgürlük Hareketi’nin kullanmış olduğu ve ilk defa Önderliğimiz

tarafından dile getirilen bu slogan şimdi tüm dünyaya yayılmış durumdadır.

“İran geri, cinsiyetçi, faşist bir ülke, bu nedenle de orada başlamış olması normaldir.” demek kendi gerçekliğimizin farkında olmadığımızı gösterir. TC devletinin yürüttüğü faşizm İran Devleti’ni aşmış durumdadır. İran’daki idamlar, kadınların saçlarının zorla kapatılmak istenmesi vb. durumlar geri bir anlayış olarak ele alınırken, “TC Devlet’inde böyle bir sistem yok.” yanılgısına kapılarak TC Devlet’inin gerçekleştirmek istediği faşist ve cinsiyetçi politikalar görmezden gelinmemelidir. Her iki devlet tarafından kadına ve topluma karşı uygulanan faşizan politikalar doğru okunmalıdır. Tıpkı Rojhilat Kürdistan’ında olduğu gibi Kuzey Kürdistan’da da bu politikalara verilecek cevap serhildanlar olmalıdır. Kuşkusuz bu serhildanlara öncülük edenler yine gençlik kimliği olmaktadır. Özelde de üniversite ve lise öğrencilerinin bu serhildanlardaki rolü göz ardı edilmemelidir. İstisnasız her gün binlerce üniversite ve lise öğrencisi sokaklara dökülerek “Jin Jiyan Azadi” sloganları

atmaktadır. Kuzey Kürdistan ve Türkiye üniversite öğrencilerinin de yaşanan tüm faşist politikalara karşı göstereceği cevap bu şekilde olmalıdır. Üniversite öğrencileri sokakları akın akın doldurmalı, sokakları boş bırakmamalıdır. Faşist TC Devlet’ine bir an olsun nefes aldırılmamalıdır.

Hemen hemen her gün Kuzey Kürdistan’da Kürt kadınları Jina Amini gibi katledilmekte, tecavüze uğramaktadır. En son Nagihan Akarsel yoldaşımızın MİT tarafından katledilişi faşizmin geldiği aşamayı göstermektedir. Bu katliamlar TC devleti gibi faşist, sömürgeci bir zihniyetin, mücadele eden, topluma öncülük eden bütün kadınları nasıl hedef aldığını göstermektedir. Nagihan Akarsel yoldaşımız bütün yaşamını hakikat bilimine adanmıştır. Jineoloji bilimi üzerine binlerce kişi eğitmiş, kendisini kadınlara ve topluma hizmet etmeye adanmıştır. Önderliğin Jineoloji biliminin önemini vurgulaması ve Jineoloji’nin araştırılması gerektiğini belirtmesi üzerine tüm çalışmalarını bu ekseninde yapmış, doğru olanı halka, özelde de kadınlara aktarmak istemiştir. Nagihan yoldaşımızın Kürt bir kadın ve hakikat savaşçısı olması, onu faşist iktidarın hedefi haline getirmiştir.

Kürdistan’da, Türkiye’de kadınlar ya katlediliyor ya da cezaevlerinde tutuluyor, tüm bu uygulamalar serhildan gerekçemiz olmalıdır. Bunun öncülüğünü de kuşkusuz üniversiteli yurtsever genç kadınlar yapmalıdır. Başka yerden, başkalarından beklemenin anlamı yoktur. En başından da belirttiğimiz gibi mutlaka zorluklar vardır ve olacaktır. Ama bu bizi geri adım atmaya değil, tersine daha fazla eylemselliğe götürmelidir. Şimdi Tahrân Üniversitesi’nden, İstanbul Üniversite’sine, her yerde “Jin Jiyan Azadi” sloganları ile alanlara!

ÖCALANSI BAŞINIZA

XALQINN QIZ

Degerli okiyicilar. Sizlen görüşmeyeli çooooox şêler oldi. Ohoo, insan bilmi nerden başlasın. Biz bismillah deyip faşizmden başlayax. Faşizm can çekişi, dinime az kalmış çöke. Hema bi kırtık cani kalmış. Kürt bir genç kadın olan Jîna Amini'nin İran'da polisler tarafından katledilmesinden sonra başlayan eylemler, her yere yayıldı. Halkların, kadınların dilinde tek slogan; "JÎN JÎYAN AZADÎ". Önderliğimizin belirlediği bu slogan, bugün dünyayın birçok yerinde isyan eden kadınların dilindedir. Erkek egemen zihniyet deyim yerindeyse ziravqeti olmuş. Bastırayım derken daha çok insan qatletti. Qatlettikçe serhildan büyüdi, her yere yayıldı. Faşizm adeta diyi "waylo, bu işin içinden nasıl çıkacaxık". Tabi yol yox. Kadınlar artıx uyandi, gözlerini qarartti. Kadınlar artıx özgürlüğünün bilincinde ve hiçbir şey kadınları tutamaz, TUTAMAYACAX. Yine bir isyan ve yine Kürt kadınları öncülüğünde...

Bazen düşünüyem biz Kürtler olmasax bu dünyanın hali ne olacaxti diye. Muhtemelen şeperze olacaxtıq. Tabi iyi düşünmax lazım. Devrim, fırsatları değerlendirmaxtır. Şimdi Rojhilat'ta yaxılan bu kıvılcım tüm Kürdistan ve Ortadoğu'ya yayılıp, dünyada bir kadın devrimi gerçekleştirmeye dönüşe gere. Ne olursa olsun bu saatten sonra, bu serhildanlarda bu kadar şehit verdixten sonra durmamalı, bu eylemlerin marjinalleşmesine izin vermemeliyiz. Mesela Bakur'da her gün birçok kadın Jîna Amîni gibi qatledililer. Her gün ayrı bi vahşetle öldürüliler. Biz kadınların qaybedecaxi bir şeyi yox. Çünkü gerçekten biz kadınların hiçbir şeyi yox. Ne bir geleceği, ne güvenli bir yeri... 10 dk sonra sokakta ya da başka bir yerde vahşice katledilmeyecağının garantisini kim verebilir? Bu kadar erkek egemen zihniyetin tehdit ve saldırıları varken, hergün faşizm kadın öncülüğüne, mücadelemize saldırıyorken, hatta öyle ki

İZ DÜNYAYI YIQRARIX

I KEJÊÊ

Başur'da Süleymaniye'nin ortasında Kadın Özgürlük Mücadelesinin öncülerinden Nagihan Akarsel sokak ortasında ulu orta suikaste uğruyorken, bizler artıx bir yol ayrımına gelmeliyiz. Kendimiz için karar vermeliyiz. Kalxıp hesap sormalıyız ki bir daha hiçbir erkek müsveddesi bir kadını saçından tutup yere yatırmassın. Bir daha hiçbir kadın kör bir qurşuna qurban gitmesin. Bir daha hiçbir kadın qaybolmassın ve bizler hiçbir kadını qaybetmeyelim. Kadınlar şu anda Önderliğimizin belirlemesini yaptığı "Eğer bir kadın özgürlüğü bilirse onu hiçbir şey tutamaz" dediği andadır. En ufak bir siyasi eylemin idamla cezanlandırıldığı İran rejiminde kadınların erkek egemen sistemden hesap sorması başka neyle açıklanabilir yoxsa. Rehetlixla bunu diyebiliriz ki özgür günlere çok az kaldı. Ama özgür günlere az kaldı diye de kendiliğinden gelmez bu özgürlük. Savaşın tüm Kürdistan'da yoğunlaşıp zirveyi yaşadığı

şu önümüzdeki 3 ayda dişimizi sıkalım. Direnişi büyütelim. Önümüzde çox öncümüz, çox rehberimiz var. Yeter ki baxmasını bilelim. Unutmayalım ve birbirimize 21. yy'ı kadın yüzyılı yapacağımıza söz verelim. Bir gece Mersin polis evi civarında çox büyük bir eyleme hazırlanan iki genç kadın sahneye çıktılar. Düşmanın hiç beklemedixi bir anda, en rehet uyuduğı bir yerde, düşmanın merkezini yerle bir edereş fedaileştiler. O gece gecemizi aydınlattılar. Yolumuzu açtılar. Xaberi alan Soysuz qoşa qoşa eylem yerine gitti. Her ne kadar yandaş medyayla bu eylemin etkisini kırmaya çalışsa da bu iki gerillanın onlara yaşattığı, ne kadar qorxuttığı her halinden belliydi. qorxusuzca düşmanın üzerine giden Şehid Sara ve Ruken'in eylemi günlerce televizyonlarda yayınlandı. Binlerce genç kadın bu görüntüleri izledi, hayal etti, daha çok hayal etti ve dedi ki "demek ki mümkün." Faşizmin aqlının ise bu görüntüleri

"ŞİMDİ ATEŞ OLUP ONLARIN ŞEHİRLERİNE DÜŞME ZAMANI. ŞİMDİ ŞEHİRLERİNİ TEKSAS ETME ZAMANI"

hala almadığı apacık ortada. Soysuz'un görüntülerini görmüşsünüzdür. Hani diyor "paramotor var ya, paraşütlü motor onun sayesinde gelmişler. 12-13 saat bekledikten sonra eylem yerinde eylem yapmışlar diye". Were ma, çawa bu, çi to bu? Profesyonel modern gerilla tamamen büyüleyici, akıl almazdı. Ama TC'yi bu kadar büyüleyip aqlını başından aldığını bilmedi walla. Yarattıkları qorxu dünyasının qağıttan olduğunu görmeyen, onları ürküttü tabi. Eee kimse kimseye güvenmiyor. Bakur'da istixbaratı, düşman teknixini boşa çıkarmak mümkün değil diyenlere de çok büyük bir cevap oldu tabi. Velhasıl hevalno, MİT pıf çıktı. Balon gibi söndiler. Onlar Kürdistan'da savaşı büyütüp, bizleri tasfiye etmeyi planlarken, savaş onların en güvendiği mevzilerine sıçradı ve onlarda böyle şoq etkisi yarattı. Durun ma bu

daha nedir, daha devamı gelecektir. Şimdi çok iyi biliyoruz ki elinde çaxmaxla bir yerleri yıkmak için bekleyen binlerce genç var. Elinde silahla düşmandan intikam alacağı anı bekleyen binlerce Kürt var. Şimdi ateş olup onların şehirlerine düşme zamanı. Şimdi şehirlerini Teksas etme zamanı. Welhasilê kelim hevalno Önderliğimiz İmralı'da yoğun tecrit altındayken bile mücadelesi gerillaya ışıx olurken, fikirleri, belirlediği slogan olan "JIN JİYAN AZADİ" serhildanlara öncülük etmekte. O zaman biz gençler de gere Önderliğimize bundan sonra göstereceğimiz direnişle layıq olax. Çocuxken dilimizde olan bir slogan geldi aqlıma. O zamanlar her yerde yazar, her yerde bunu haykırırdık. "Öcalansız dünyayı başınıza yıkarıx diye, şimdi Öcalansız bırakılmax istenen dünyayı başlarına yıxma zamanı.

AHURA ÜLKESİNİN KIZLARI

İntikamın bilenmiş güzelliğı ile
ve ayak izlerine basa basa Beritanın, tanrıça Zilanın.
Geldiler, karanlığı namluların alevi ile aydınlatmaya.

Zehirlenmiş genç bedenlerin,
zindanlardan arşa ölüm seslerinin hesabını sormaya geldiler.

Bitti denilen zamanda hem de ışık hızında,
gafil haldeki zalimin şaşkınlığında,
Yükseklerden, yücelerden geldiler.

Dağlı kadınların yüreğı, toprakta atan kahramanların,
Şoreş Beytüşşebap'ın selamını getirdiler.

Unutmadılar, gülüşüne kan değmiş çocukların Kürt olduğunu.
Unutmadılar, kıtsallığına işgal sürülmüş toprağın yurt olduğunu.

Bundandır,

yer ile gök arasında Sara ve Rukeni durduracak bir güç yok.
Bu öfke ki dağdan kente inmişse artık intikamdan öte söz yok.

Ahura'nın aydınlığına ant içtiler.
Bu karanlığı yerle yekşan etmeye kararlı.
Hem de kent ortalarında silahlı .
Bir yolculuğa çıktılar ki yürek ister .
Bu yolculuk özgürlük sevdasının yolculuğudur.
Özgür kadınların intikam yolculuğudur.
Bu yolculuk güneşe söz vermiş Sara ve Rukenin yolculuğudur.
Elleri tetikte, yüreklerinde katledilmiş kadınların özlemlerini
taşırlar.
Nujiyan'ın, Viyan'ın yoldaşlığını, Jinalar'ın sözünü taşırlar.
Güneşin sözleri ile bir kubbe misali yükselen
"JIN JIYAN AZADI" haykırışlarını taşırlar.
Dağlar gördü şafak sökmeden yoldaşlarının gülüşlerini.
Dudaklarında taşıırken söz verdikleri gibi, yendiler .
Ölümleri, zulümleri, karanlıkları,
Ahura ülkesinin yiğit kızları...

*"Biz yaşamı sevdiğimiz için bu büyük
fedakarlıkları göze aldık ve büyük
savaşı seve seve veriyoruz"*

Rêber APO